Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXIX Nr. 4767 | Vineri 26 februarie 1960 | 4 PAGINI — 20 BANI

INGINERII ȘI „ȘCOLARII" LOR

În urmă cu trei decenii ziarul „Tînărul Muncitor" publica la rubrica „În Romînia capitalistă" știri și note despre viața tinerilor din întreprinderi. În numărul său din 30 septembrie 1930 sub titlul: „De la fabrica Vulcan" o știre începea așa: „În această fabrică lucrează 120 de ucenici. O parte din ei sînt interni. Mîncarea pe care o primesc e proastă și insuficientă, umblă desculți, în haine rupte, bătuți și înjurați".

În urmă cu cîteva zile am întîlnit în secția „strungărie-vagoane" din marele complex de la „Grivița Roșie" un băiat cu ochi vii, sclipind de inteligență. Muncitor calificat, absolvent din 1956 al unei școli profesionale, Marin Păunoiu, lucrează la o masă de trasat și este elev în clasa a XI-a la liceul seral.

— Și-acum, că-ți termini școala, ce vrei să faci?

— Altă școală: facultatea de mecanică.

— Da' știi ce te așteaptă la mecanică?

— Știu foarte bine.

În fiecare duminică dimineață Marin Păunoiu poate fi văzut pe coridoarele Politehnicii; participă la cursurile de pregătire pentru examenul de admitere.

În trecut, după ani și ani de ucenicie, cei „desculți, în haine rupte, bătuți și înjurați" de-abia reușeau să obțină cartea de muncă, titlul de muncitor calificat și își găseau cu greu o slujbă cît de neînsemnată, un salariu cît de modest. Astăzi viitorul tinerilor muncitori este altul: Marin Păunoiu vrea să devină inginer mecanic în vreme ce, cam de aceeași vîrstă cu el, Maria Cioacă, de la fabrica „Electronica", vrea să aibă o cultură generală, să-și cunoască mai bine meseria. Aceeași dorință o au și cei mai vîrstnici, care au învățat meseria în urmă cu două sau trei decenii, în condițiile relatate de ziarul citat mai sus.

Comunistul Aurel Dumitrescu, din secția C. L. Vagoane-„Grivița Roșie" este denumit în familie „studentul nr. 3". Pentru că, pe lîngă cei doi fii ai săi, studenți, a început și el, nu de mult, cursurile unei școli de maiștri. Și pe lîngă treburile din secție, pe lîngă reparațiile vagoanelor și actele de constatare, tovarășul Dumitrescu e preocupat acum și de tabelul lui Mendeleev, fiindcă „profesoara" de chimie, inginera Maria Ciutolu, este exigentă și „cere materie".

Marin Păunoiu, Maria Cioacă și alții sînt doar cîțiva din cei peste 93.000 de muncitori din țară care urmează cursurile serale și fără frecvență ale școlilor de cultură generală.

Printre aceștia sînt oameni care au absolvit doar șapte clase elementare sînt oameni care au terminat școala de mult și au uitat să mînuiască rigla și compasul. Trebuia să-i ajute cineva. Inițiativa a pornit de la Constanța. Un grup de tineri ingineri de la șantierele navale au hotărît să sprijine în mod concret eforturile muncitorilor care învață. Inițiativa a găsit ecou și în alte întreprinderi, la „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, în fabrici și uzine din București ș.a.m.d.

În secția 350 a fabricii „Electronica" sînt aproape 30 de muncitori care urmează cursurile serale ale școlii medii. Printre inginerii care s-au ocupat de pregătirea lor se numără utemiștii Mircea Andreescu și Rodica Pîrvu. În perioada tezelor de la sfîrșitul primului trimestru o parte din muncitorii-elevi au recapitulat materiile mai grele împreună cu inginerii. În această perioadă tînărul inginer Mircea Andreescu s-a îngrijit timp de șase săptămîni de pregătirea unui grup de trei muncitori-elevi la geometrie, algebră și chimie.

Dar nu numai cei care s-au înscris la „seral" învață. Sînt mii și mii de muncitori, mai tineri și mai vîrstnici, care frecventează diferite cursuri de ridicare a calificării, de maiștri etc. La uzina „1 Mai"-Ploești — așa cum s-a mai relatat în coloanele ziarului nostru, inginerul Ștefan Poteraș conduce un curs de calificare. El însuși fiu de muncitor, el însuși lăcătuș înainte de a deveni inginer, Ștefan Poteraș și-a dat seama că prin cunoștințele sale poate contribui la formarea unor muncitori bine pregătiți profesional și, deși a întîmpinat uneori greutăți, a continuat cursul cu perseverență.

Nici muncitorii mai vîrstnici nu sînt uitați. Învățînd din practica maiștrilor și muncitorilor cu experiență, tinerii ingineri la rîndul lor le transmit acestora cunoștințe teoretice, țin prelegeri la cursurile destinate ridicării calificării profesionale. E o colaborare rodnică și bogată din care au de cîștigat și unii și alții și în primul rînd industria noastră socialistă a cărei dezvoltare impune creșterea unor cadre de muncitori cu o calificare tot mai înaltă. Și această colaborare fructuoasă s-a născut atît din dorința muncitorilor de a învăța cît și din atitudinea nouă, socialistă a tinerei noastre intelectualități.

În opoziție cu individualismul și izolarea care erau caracteristice în trecut unor cărturari, intelectualitatea de astăzi manifestă o atitudine nouă, înaintată față de colectivitate. O expresie vie a acestei atitudini o constituie și entuziasmul, rîvna cu care atît ția și atît ia intelectuali participă la răspîndirea cunoștințelor tehnice și culturale în rîndurile muncitorilor. Mare parte dintre ingineri și-au însușit cunoștințe tehnice superioare tocmai datorită condițiilor create prin lupta și efortul clasei muncitoare. În fața tuturor inginerilor și tehnicienilor opera de construire a socialismului a deschis largi posibilități de creație și minunate perspective. Și este firesc că tot mai mulți dintre ei înțeleg datoria de cinste de a-și împărtăși cunoștințele, de a ajuta cu dragoste la creșterea nivelului de cunoștințe tehnice și culturale al tovarășilor lor de muncă de zi cu zi — muncitorii, nivel de cunoștințe care reprezintă un factor important al înaintării cu pași repezi spre socialism. Desigur, sînt ingineri și tehnicieni, unii cu multă experiență și pregătire, care au mai păstrat încă rămășițe ale atitudinii individualiste sau care nu știu în ce fel ar putea să-și aducă contribuția. Tocmai de aceea este bine să devină cît mai larg cunoscut exemplul atît de minunat al celor care s-au avîntat în această nobilă acțiune.

PAUL DIACONESCU

(Continuare în pag. III-a, col. 1—2)

Oțel și laminate peste plan

Siderurgiștii de la uzinele „Industria Sîrmii" din Cîmpia Turzii obțin realizări deosebite în întrecere. Oțelarii de la cuptorul Martin, conduși de maistrul Petho Ignat, au elaborat în cursul lunii ianuarie și în prima jumătate a lunii februarie 127 șarje rapide, producînd în acest interval 274 tone oțel peste plan. Oțelarii de la cuptoarele electrice au elaborat și ei peste plan într-o lună și jumătate 359 tone de oțel.

Succese însemnate au obținut și laminatorii. Ei au trimis în acest timp secțiilor prelucrătoare din uzină și întreprinderilor beneficiare din țară cu 760 tone laminate mai mult decît prevedea planul. S-au evidențiat echipele conduse de maiștrii Ioan Guse și Ștefan Ghirca.

IOAN BARA
coresp. voluntar

O nouă candidată...

...la titlul de „cel mai bun croitor în piele": Florica Marinete, muncitoare la fabrica de încălțăminte „Flacăra Roșie".

Are doar 19 ani. A intrat azi după absolvirea cursurilor școlii profesionale. A devenit fruntașă lucrînd în brigada Mariei Irimescu. În luna ianuarie ea a obținut o economie de 970 dm. p. piele, clasîndu-se a doua după Maria Irimescu, conducătoarea brigăzii. În primele două decade ale lunii februarie a economisit alți 819 dm. p. piele din care se pot confecționa 58 perechi fețe de încălțăminte.

Bulevardul Bălcescu din Capitală văzut noaptea (Foto: Gh. Vințilă)

În ultimele 24 DE ORE

Apartamentele din fața Gării de Nord în finisaj

Constructorii de pe șantierul de locuințe din fața Gării de Nord s-au angajat să termine, pînă la sfîrșitul lunii iunie, 1.180 de apartamente. Ieri au început lucrările de finisare a unui prim lot de 8 apartamente-model, care vor servi drept etalon la executarea celorlalte. Imediat ce vor fi gata va începe finisarea apartamentelor din blocurile A și B.

Pentru ca lucrările să fie executate rapid și de bună calitate, se utilizează aici noi metode de construcție: folosirea panourilor prefabricate de parchet și a plăcilor de ipsos cu zgură pentru pereții interiori.

Brigada științifică răspunde

O brigadă științifică a dat ieri, în sala clubului fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală, răspunsuri la numeroase întrebări puse de oamenii muncii din întreprindere în legătură cu probleme de astronomie, științe sociale, politică internațională etc. Membrii brigăzii — profesori, medici și alte cadre de specialitate — au explicat, de pildă, muncitorilor cum zboară o rachetă în spațiul cosmic, de ce în S.U.A. sînt numeroși șomeri etc. Muncitorii prezenți au apreciat ca foarte folositoare întîlnirea lor cu brigada științifică.

Cine e în frunte la colectarea fierului vechi

GALAȚI (redacția ziarului „Viață Nouă"). În întrecerea dintre centrele I.C.M. Galați și Brăila, pentru colectarea celor mai mari cantități de fier vechi, centrul I.C.M. Brăila se situează în frunte. Pînă ieri la acest centru s-au colectat și expediat 6.067 tone fier vechi.

Mai mult de jumătate din această cantitate de fier vechi colectată a fost strînsă de colectivul de muncă de la uzinele metalurgice „Progresul"-Brăila.

Tinere talente

CLUJ (coresp. „Scînteii"). — La Palatul culturii din Cluj a avut loc ieri un recital de vioară puțin obișnuit. Elevii Rodica și Paul Vasilescu, în vîrstă de 9 respectiv 11 ani, au executat lucrări de Beethoven, Schubert, Bach, Mozart, Rachmaninov, C. Porumbescu și de alți compozitori. La pian a acompaniat elevul Tiberiu Pop.

La Casa prieteniei romîno-sovietice din Craiova

CRAIOVA (redacția ziarului „Înainte"). Ieri a avut loc deschiderea Casei prieteniei romîno-sovietice din localitate.

La Casa prieteniei romîno-sovietice din Craiova, care dispune de o mare sală de spectacole și cîteva săli mai mici, vor funcționa „clubul celor care învață limba rusă", o bibliotecă cu circa 6000 de volume, o discotecă muzicală.

După festivitatea de deschidere a urmat un program artistic, prezentat de ansamblul de stat „N. Bălcescu" și de Filarmonica de stat „Oltenia".

Sărbătoare la Borș

ORADEA (redacția ziarului „Crișana"). Colectiviștii din comuna Borș, raionul Oradea, au aniversat ieri 10 ani de la înființarea gospodăriei agricole colective „Gheorghe Doja". Au participat la sărbătoarea colectiviștilor și numeroși invitați din satele învecinate.

Dezvoltarea economico-organizatorică a colectivei e ilustrată de faptul că numărul familiilor a crescut în acest timp de la 104 la 290, al suprafeței de pămînt de la 316 ha. la 860 ha., iar fondul de bază a ajuns să depășească 2.600.000 lei.

Expoziție de artă populară la Snagov

În cinstea Zilei internaționale a femeii, s-a deschis ieri la Snagov o expoziție de artă populară cu obiecte lucrate de femeile din raion. Sînt expuse aci cusături și broderii, obiecte din lemn și ceramică, costume naționale etc. La deschidere au venit peste 100 de țărănci muncitoare și colectiviste din comunele Corbeanca, Cocioc și Săftica, îmbrăcate în frumoase costume naționale. Expoziția rămîne deschisă pînă la 10 martie pentru a fi vizitată de femei din toate satele raionului.

Crește numărul satelor electrificate

GALAȚI (red. ziarului „Viață Nouă"). — Anul acesta, în regiunea Galați vor fi electrificate încă 27 sate. Proiectele fiind întocmite din timp, iar materialele necesare procurate, în unele raioane au și început lucrările de electrificare. În raionul Călmățui vor fi electrificate 8 comune, printre care Berteștii de Jos, Viziru, Spiru Haret etc. Au fost procurați și plantați stîlpii, se lucrează la întinsul cablului, la racordarea rețelei și la instalarea transformatorilor.

La un muzeu cu exponate mu'timilenare

BACĂU (coresp. „Scînteii"). — Muzeul arheologic regional din Piatra Neamț a colaborat cu Institutul de Istorie al Academiei R. P. Romîne, realizînd în ultimii ani studii, cercetări de suprafață, sondaje și săpături care au scos la iveală un bogat material din trecutul îndepărtat.

Astfel, la Ciritei și Dosul Pietricicăi din orașul Piatra Neamț, ca și la Costișa de lîngă Buhuși s-au găsit urme de viață din epoca bronzului. La Cozla și la Vălenî s-au găsit obiecte cu o vechime de circa 2.500 ani înaintea erei noastre.

De curînd a fost deschisă prima expoziție închinată epocii bronzului. Ea cuprinde primele unelte și arme confecționate din bronz, vase de ceramică, un mormînt de incinerație cu rîșnițe, topoare, podoabe.

În sprijinul gospodinelor

Comitetul orășenesc al femeilor din Sibiu a organizat recent, pentru gospodine, un curs de croitorie care este frecventat de 120 de femei.

Programul este astfel întocmit încît — după terminarea cursului — fiecare gospodină să-și poată lucra singură confecțiile necesare. Primele lecții teoretice au fost predate de maistrele Maria Cîmpeanu și R. Grecu. Vor urma apoi lecțiile practice.

TRANTE ACKNER
coresp. voluntar

Colectiviștii din Bălțați, raionul Tg. Frumos, îngrijesc cu atenție cele 8 ha. cu livadă și 4,50 ha. cu viță de vie. Străduințele lor este răsplătită în fiecare an. În 1959 ei au realizat de la livadă un venit de 64.000 lei. În acest an ei și-au propus să mai planteze încă 4 ha. cu viță de vie. În fotografie: echipa condusă de Agafiței Dumitru și Pal Matei execută în livadă lucrările de tăiere a coroanelor la pomi.

MOȘTENIREA

Cînd iți pică moartea în casă numai bucurie nu-ți aduce. Și lui Gheorghe Avrămuț din Batăr i s-a întîmplat să-i moară socrul. Parcă asta nu i-ar fi fost de-ajuns lui Avrămuț. Abia apucase să facă toate cele după rînduială cu înmormîntarea și la cîteva zile pe nevastă-sa Etelca parc-a apucase nebunia.

— Eu, bărbate, la colectivă nu mai umblu. Gata, s-o isprăvit. Te duci la președinte și-i spui să ne deie ce-i al nostru. Ei cu ale lor, noi cu ale noastre și n-om avea cu nimeni nimic.

Avrămuț, spre deosebire de nevastă, e om domol, greu să-l scoți din sărite. A rămas cu gura căscată de parcă în dimineața ceea s-ar fi făcut dintr-odată noapte, sau, mai știe naiba, ar fi văzut o vită mergînd cu picioarele-n sus prin bătătură.

Își cunoștea bine nevasta. S-a hotărît s-o ia cu binișorul.

— Cum îmi ceri tu mie una ca asta, femeie lui dumnezeu! Da' ce mi-s eu, cîrpă? Adică mă lupt să înfiripăm gospodăria, sînt printre primii care fac cerere, iar acum, după doi ani de la inaugurare, așa tam-nisam să mă retrag, cum vine asta?

— Iac-așa. Mergi fain frumos la colectivă și le spui ce ți-am zis eu. Că doară nu-s bolundă s-aduc acolo și cele trei hectare lăsate moștenire de tata după moarte.

— Telcă, dacă tu vrei s-avem zile bune în casă nu mai pomeni despre așa ceva cît îi veacu', auzitu-m-ai?

Avrămuț îi vorbise femeii tot cu glas potolit gîndind că doar, doar s-o da pe brazdă și i-or veni mințile la cap. Ți-ai găsit! De dimineața pînă seara, de seara pînă dimineața o ținea una și bună: „Să ne retragem, că mie uneia nu-mi mai trebuie colectivă". De unde pînă aci în curtea și casa lor era liniște, acum mai toată vremea se auzeau pînă-n mijlocul uliței vorbe răstite, țipete și plînsete.

— Ce să mă fac, tovarășe președinte? se tînguia Avrămuț. Îmi vine să dau foc la casă și să-mi iau lumea-n cap. Am luat-o și cu vorbă bună și cu ceartă, n-o pot scoate dintr-ale ei și pace. Să bag divorț? Trăim de atîția ani împreună, avem un băiat mare. Sfătuiți-mă...

Președintele și ceilalți membri din consiliu au încercat să-l ajute, vorbind și ei cu femeia, încercînd să-i deschidă ochii. N-au izbutit. „Să-mi dați ce-i al meu. Iar dacă lui motălăul de bărbată-miu îi este mai la inimă colectiva decît nevasta, cununăse cu ea, oi trăi și fără el" — răspundea ea înrăită.

Adunarea generală a aprobat retragerea lui Gheorghe Avrămuț din gospodărie. Asta se întîmpla în o mie nouă sute cinci zeci și doi.

După ce intrase în colectivă, Avrămuț atîta muncea de parcă atunci s-ar fi însurat și-ar fi ținut să ia toată lumea pieptiș. Nu se sinchisea că verii săi buni Traian Avrămuț și Gavrilă Oros nu scăpau un prilej să-l ia peste picior. Erau cu toții cam de aceeași vîrstă. Împreună petrecuseră copilăria și tot împreună, fiind flăcăi, umblaseră după fete pînă ce fiecare se așezase la casa lui, cu rostul lui. Iar acum cel dol se credeau ăi mai deștepți. Că de, nu se lăsaseră ispitiți.

— Vezi mă, Gheorghe, spetește-te cît poți de tare, numa' nu uita să ne dai și nouă ceva din bogățiile cu care te va încărca gospodăria voastră, îi ziceau întîlnindu-l.

— Rideți voi, dar aveți grijă să nu vă rămînă gurile strîmbe, că nu știu zău, pînă la urmă cine-o să rîdă mai tare din noi, le răspundea el.

Cam după vreo doi ani, Traian și Gavrilă nu prea mai aveau chef de rîs. Colectiva nu se afla undeva într-un pustiu, ci chiar sub ochii lor. Oricine putea să vadă că deși colectiviștii aveau greutăți cu lipsa brațelor de muncă, cu lipsa de experiență în ce privește organizarea, totuși munca lor era alta, iar rezultatele, dacă nu chiar așa de mari, întreceau pe ale individualilor. Și oricît te-ai încăpățîna, din alb nu poți să faci negru. Fiind oameni cu judecată, cei doi veri își dădeau seama că în anii viitori colectiva îi va lăsa în urmă cum lasă autobuzul o căruță trasă de cai. Și tocmai pe vremea cînd Etelca țipa mai tare că vrea să iasă din gospodărie, ei hop cu cererile de înscriere. Avrămuț cînd a aflat-o și pe asta, mai să-l apuce damblaua. „Vasăzică tot ei au să-și rîdă de mine de data asta că de ce am dat îndărăt. Mai bine m-aș retrage undeva în afara comunei, să-mi fac un bordei și să nu dau ochi cu nimeni".

— Măi vere Gheorghe, îl căinau ei, tu ești întocmai ca un om ce jinduiește după o pară aflată în vîrful pomului. Se aburcă după ea și taman cînd să întindă mîna s-o apuce, cineva îl trage jos de turul pantalonilor.

— Dați-mi pace. Sînt eu și așa destul de amărît.

De cînd cu retragerea, Gheorghe Avrămuț nu mai avea nici un chef. Parcă și mîncarea era fără gust, parcă și apa tot sălcie ar fi băut-o, parcă somnul nu-i mai era somn.

Cel mai greu o ducea în timpul zilei pe ogor. Hai, hai, în urma plugului. I se părea că fierul nu răscolește pămîntul lăsat moștenire de socru, ci carnea și sufletul lui. În zare, tractoarele se țineau lanț. Dinspre pîlcurile de colectiviști răzbăteau pînă la el chiote și risete. „Hi boală!" se trezea el răcnind și plesnind din bici de parcă boii ar fi fost vinovați pentru toate ce-i fierbeau lui în suflet. Seara, în drum spre casă, colectiviștii îi dădeau binețe deschis, din toată inima, știindu-i păsul. El le răspundea mergînd cu capul în jos de parcă s-ar fi temut să nu calce în mărăcini.

GHEORGHE VLAD

(Continuare în pag. III-a, col. 1—3)

Peste 300 de muncitori din întreprinderile orașului Iași urmează cursurile secției serale de pe lîngă școala medie nr. 6 „Vasile Alecsandri" din localitate. Printre fruntașii în muncă și la învățătură se numără mecanicul Mihai Stroiescu de la Trustul regional de construcții, strungarul Gheorghe Sasu de la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" și Ana Atanasiu, muncitoare la Direcția regională C.F.R. Iași. Iată-i împreună, pregătindu-și cu seriozitate lecțiile, (Foto M. Cioc)

Cu astfel de oameni e plăcut să lucrezi

O vreme a lucrat în sectorul agricol, cînd la prășit printre rînduri, cînd la strîns sau cărat de snopi. Ba, citeodată, i se încredința un car cu boi cu care transporta cereale de la magazie la baza de recepție.

Dar Ion Schuster iubea animalele. Deseori, după orele de program, mergea la grajduri și dădea o mînă de ajutor îngrijitorilor. Îi plăcea mult să muncească aici. Jinduia să facă și el parte din rîndul lor.

Ghicindu-i gîndurile, secretarul organizației de bază l-a poftit într-o zi la sediul de partid.

— După cum am înțeles, îți plac animalele, tovarășe Schuster?

— Foarte mult — răspunse el fisticit.

— Ne-am gîndit că ar fi bine să mergi la o școală de zootehnie. Pe urmă să vii tot aici, în gospodărie. Ce zici?

— Fac și contract,, tovarășe secretar...

...După trei ani, în 1957, Ion Schuster s-a întors la gospodăria de stat Zagăr cu diploma în buzunar: absolvise școala tehnică de maiștri zootehniști din Sibiu.

De la început, conducerea gospodăriei l-a repartizat ca practicant în brigada zootehnică. Aici, tînărul nostru absolvent a început munca cu mult suflet. A reușit ca în scurtă vreme să cunoască problemele brigăzii. De multe ori, seara, aduna oamenii din brigadă și se sfătuia cu ei. Le citea cîte o broșură de specialitate sau din notițele de la școală. Și împreună stabileau programul de a doua zi.

— Dar cu rațiile cum e? — întreba careva.

Schuster explica pe îndelete ce însemnătate are pentru sporirea producției de lapte furajarea rațională a vacilor, cum și cînd trebuie ea făcută. Oamenii îi dădeau ascultare, descoperind în el un om priceput, cu dragoste față de muncă în sectorul zootehnic.

N-a trecut mult și lui Schuster i s-a încredințat conducerea brigăzii zootehnice. Deci, sarcini mai importante, răspundere mai mare. Tocmai de aceea a privit cu multă seriozitate noua muncă. Comuniștii din brigadă, ca fosil Borșoș sau Petru Ianc, au fost totdeauna alături de Schuster și l-au ajutat.

Acum, brigada zootehnică condusă de candidatul de partid Ion Schuster este fruntașă pe gospodăria de stat Zagăr din raionul Tîrnăveni. Pe primul trimestru al acestui an, brigada are planificat 30.280 litri de lapte. Pînă la 15 februarie mulgătorii au și realizat 25.000 litri. Nici îngrijitorii de viței n-au rămas mai prejos. La vițeii de 6—12 luni tovarășa Ana Dorr, de pildă, obține zilnic un spor de greutate de 820 gr. în loc de 800 gr. cît prevede planul.

E plăcut să lucrezi cu astfel de oameni.

TRAIAN TROFIN
tehnician — G.A.S.-Zagăr

În scrisorile sosite la redacție

PROIECTANȚII ÎȘI SPUN CUVINTUL

La proiectarea construcțiilor industriale soluții cît mai economice

În cursul acestui an în țara noastră se va realiza un program sporit de investiții: vor fi terminate și date în funcțiune noi fabrici și uzine, se vor deschide noi șantiere, își vor înălța zidurile alte mii și mii de blocuri de locuințe pentru oamenii muncii. Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 a pus în fața organelor de partid și de stat, a constructorilor și montorilor, a tuturor oamenilor muncii sarcina de a asigura folosirea cu maximum de eficiență a fondurilor alocate în acest scop. La plenară s-a arătat că în ce privește construirea noilor obiective industriale există mari rezerve de reducere a costului lucrărilor și de scurtare a termenelor de execuție.

O însemnată parte din aceste rezerve pot fi puse în valoare prin adoptarea, încă de la proiectare, a unor soluții cît mai raționale. Pentru a prilejui un schimb de experiență în această privință redacția ziarului nostru a organizat recent o consfătuire. În cadrul consfătuirii au luat cuvîntul specialiști din principalele institute de proiectări. Redăm aici, în rezumat, cuvîntul unora din participanți, urmînd să mai revenim asupra celor discutate și, în general, asupra problemelor ce s-au desprins din consfătuire.

Să reducem ponderea construcțiilor în cadrul investițiilor industriale!

Se știe că fondurile pentru investiții sînt cheltuite atît pentru construcția halelor noilor fabrici, uzine etc., cît și pentru procurarea mașinilor necesare procesului de producție. Care trebuie să fie raportul dintre aceste cheltuieli? Ce parte trebuie să precumpănească: cheltuielile pentru construcții, sau cele pentru procurarea utilajului? Răspunsul este acum clar pentru orice bun gospodar al banului statului. Scopul pentru care ridicăm o fabrică sau o uzină nouă este de a crea încă o unitate productivă care să producă bunuri pentru nevoile economiei, ale populației. Deci, **accentul se pune în primul rînd pe utilaje, pe mașini care au un rol activ în asigurarea producției fabricilor și uzinelor ce le construim.**

O constatare pe care au făcut-o toți participanții la consfătuire: există posibilități ca să se folosească la proiectarea noilor obiective industriale soluții care să economisească însemnate fonduri de investiții, prin restringerea simțitoare a volumelor fizice de construcții — fără a dăuna sub nici o formă desfășurării normale a producției — în așa fel încît procentul construcțiilor în valoarea totală a investiției respective să fie cît mai redus. S-au arătat, în această privință, numeroase căi și mijloace care stau la îndemîna proiectanților. Iată ce a spus în cuvîntul său

Tov. Vasile Nițu
inginer șef la Institutul de studii și proiectări energetice:

Sînt reale posibilități de **amplasare în aer liber a unui însemnat număr de utilaje,** care în virtutea unei vechi tradiții mai continuă, pe alocuri, să fie proiectate în hale închise. În mod concret este vorba de experiența și posibilitățile mari ce există, de pildă, în sectorul proiectării centralelor electrice și termice — posibilități aflate abia la începutul valorificării lor. În țara noastră există condiții să se păsească mai hotărît în această direcție și experiența înaintată este de natură să înfrîngă unele „rețineri" și ezitări ce mai există în legătură cu această problemă. În Uniunea Sovietică, studiile făcute au arătat că în regiunile unde temperatura de calcul nu depășește minus 25 de grade este avantajos să se construiască centralele electrice, ale căror instalații să fie amplasate total sau parțial în aer liber. În țara noastră — unde în medie temperaturile cele mai scăzute sînt de minus 23 de grade (în special în nordul țării) — condițiile atmosferice, de climă nu pot influența deci asupra funcționării unor astfel de utilaje amplasate în aer liber. Că este așa, o dovedesc și cîteva exemple din practica noastră. La termocentrala uneia din rafinăriile din Ploești, cazanele amplasate în aer liber funcționează în bune condiții de mai mulți ani.

Proiectarea și amplasarea în aer liber, total sau parțial, a unor instalații duc nu numai la reducerea costului investițiilor, ci și la grăbirea intrării lor în funcțiune. **Adoptarea unor asemenea soluții la centralele termoelectrice de la combinatul de industrializare a lemnului Preajba și de la combinatul de îngrășăminte azotoase Roznov a adus o economie însemnată de fonduri la costul acestor investiții și o scurtare a termenului de execuție cu aproape o treime.**

Cît privește economiile care se realizează prin amplasarea în aer liber a unor asemenea instalații este concludent și următorul calcul. La proiectul unei centrale electrice de 600 megawați, prin amplasarea unor utilaje în aer liber și în construcții deschise, se pot obține, numai la proiectare, economii de 40—50 milioane de lei. În plus, reducerea volumului fizic de construcții va face ca și durata de execuție a investiției respective să fie simțitor scurtată.

Și în industria chimică există mari posibilități de micșorare a greutății specifice a construcțiilor. Despre aceasta a vorbit

Tov. Leon Schip
director tehnic al Institutului de proiectări pentru industria chimică.

— a arătat el — că în trecut noi, proiectanții din industria chimică, nu am făcut tot ce ar fi posibil în ce privește adoptarea unor soluții mai economice, prin amplasarea unor instalații și utilaje în aer liber. Uzinele chimice din Turda au fost proiectate în hală închisă, deși, cel puțin parțial, puteau să fie descoperite. În ultimul timp — și mai ales după plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1959 — am pășit mai hotărît la amplasarea unor instalații și utilaje în aer liber. De pildă, fabrica de acetilenă de la Borzești a fost amplasată în mare măsură în aer liber. Am revenit în acest sens și asupra unor proiecte terminate, pe care le modificăm acum.

Noi vom depune eforturi sporite pe această cale. **Studiile făcute au arătat că, în industria chimică, peste 160 de tipuri de utilaje pot fi amplasate în aer liber.** Ținînd seama că în acest an volumul investițiilor destinate dezvoltării industriei chimice reprezintă aproape 1/5 din totalul investițiilor industriale, este clar că prin amplasarea în aer liber a unui număr cît mai mare de utilaje, în acest sector se va reduce simțitor costul investițiilor.

În legătură cu sarcina micșorării proporției construcțiilor în volumul total al investițiilor o rezervă importantă o constituie **concentrarea și comasarea anumitor secții de producție, legate între ele ca proces tehnologic, într-o singură hală, în așa-numitele „corpuri unificate".** Faptul că la construcția combinatului de îngrășăminte de la Roznov, proiectele au prevăzut ca toată producția de amoniac să se desfășoare într-un singur corp unificat, a dus la economisirea unor însemnate fonduri de investiții.

Tov. C. Voinov
director tehnic al Institutului de proiectări și cercetări pentru stuf, hîrtie și celuloză

a arătat că nu numai secții, ci chiar fabrici întregi pot fi amplasate într-un singur bloc, atunci cînd proiectanții știu să găsească soluțiile cele mai potrivite. „La proiectarea Combinatului de celuloză și saci ce se va construi la Suceava — a subliniat vorbitorul — s-a reușit amplasarea a trei fabrici într-un singur bloc: fabrica de celuloză, fabrica de hîrtie și cea de confecționare a sacilor. Desigur, promovarea unei asemenea soluții a născut la început discuții destul de aprinse, dar pînă la urmă proiectanții respectivi i-au convins pe cei ce susțineau contrariul, că aceasta este soluția cea mai rațională.

Alți tovarăși, care și-au spus părerea, au arătat că **suprafețele construite pot fi mult reduse și prin CONCENTRAREA CONSTRUCȚIILOR ANEXE, DE DESERVIRE (ateliere, laboratoare, pavilioane administrative, cantine, garaje etc.), în sensul ca acestea să poată deservi prin cooperare mai multe unități industriale.** *Începuturile care s-au făcut în această privință (la combinatul chimic de la Roznov și la uzinele de fibre sintetice de la Săvinești — unități vecine — unde erau două ateliere de control și metodologie, unul a fost eliminat etc.) trebuie mai hotărît continuate.*

Instalația pentru producerea lactamei de la uzina de fibre sintetice Săvinești. (Foto: Gh. Vințilă)

Ce arată studiile

În ultimul timp, la Institutul de proiectări pentru construcții industriale s-au făcut studii privind posibilitățile de ieftinire a construcțiilor industriale.

Ce arată aceste studii?

Ele arată că prin adoptarea unor soluții cu prefabricate și precomprimate din beton armat, prin folosirea unor materiale mai ușoare, etc. — costul unor hale industriale (fără poduri rulante) poate fi redus cu 200 lei și chiar mai mult pe m. p

Ing. MIHAIL ANASTASESCU
Institutul de proiectări pentru construcții industriale

Sugestii, propuneri

Pentru a se scurta timpul de avizare și a se putea asigura astfel la vreme proiectele pentru obiectivele industriale a căror construcție este prevăzută să înceapă în cursul semestrului II al acestui an, ar fi bine să se studieze posibilitatea ca avizările respective să se facă într-un for comun, care să reunească toți factorii de avizare. În prezent, proiectele merg la diferite organe de avizare și din această cauză avizarea durează foarte mult.

Ing. CONSTANTIN VOINOV
Institutul de proiectări și cercetări pentru stuf, hîrtie și celuloză

Trebuie întărită simțitor răspunderea Consiliilor tehnico-științifice din cadrul ministerelor, cărora le revine un rol important în ce privește introducerea tehnicii noi și asigurarea eficacității economice a investițiilor. Institutele de proiectări ar trebui să primească în acest sens un sprijin mai substanțial din partea acestor Consilii tehnico-științifice.

Ing. R. SĂVEANU
director în Comitetul de stat al Planificării

Este bine ca Direcția generală de metrologie să procedeze la revizuirea, în lumina progreselor obținute de tehnica mondială, a unora din normativele sale rămase în urmă față de practica din industrie. În unele cazuri aceste normative învechite împiedică pe proiectanți să reducă suprafețele construite prin amplasarea mai rațională a utilajelor. De pildă, actualele normative ale Direcției generale de metrologie interzic ca frontul de deservire al cazanelor centralelor electrice să fie în spre sala de mașini, deși la marile centrale electrice din U.R.S.S. se practică de mult acest lucru.

Ing. V. NITU
Institutul de studii și proiectări energetice

Cred că o consfătuire comună a proiectanților și a acelora care execută proiectele lor ar putea să scoată la iveală o serie de noi și însemnate rezerve de reducere a prețului de cost al construcțiilor și ar duce la o reală îmbunătățire a muncii atît în domeniul proiectării, cît și în cel al execuției. Există și foruri care ar putea organiza cu succes această consfătuire: Comitetul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistematizare sau A.S.I.T.-ul.

Ing. LULU CALIN
Institutul de proiectări metalurgice

La cooperativa „Precizia" din Arad se confecționează diferite tipuri de ceasuri deșteptătoare. Radu Svab și Emilia Mihulin sînt montori cu multă experiență; ei dau produse de cea mai bună calitate. Iată-i la lucru, montînd ceasuri deșteptătoare. (Foto R. Costin)

În vitrinele LIBRARIILOR

„Radiotehnica teoretică și practică"

Conceput în două volume, manualul **„Radiotehnica teoretică și practică"** elaborat de ing. **Stelian Constantinescu,** prezintă bazele teoretice ale elementelor utilizate în mod curent în radiocomunicații.

În primul volum, apărut recent în Editura tehnică, sînt prezentate elementele de circuit (rezistențe, bobine și transformatoare, condensatoare), circuite închise (aperiodice, oscilante) și circuite deschise (linii de transmisie și antene). În partea finală sînt descrise tuburile electronice cu vid.

Lucrarea se adresează mai ales elevilor din școlile tehnice medii de specialitate, tehnicienilor care vor să-și ridice calificarea, precum și studenților și inginerilor de alte specialități.

Radioul, televiziunea?... nimic mai simplu!

Sub forma unor discuții între doi tineri pasionați de tehnică, lucrările **„Radioul?... nimic mai simplu!"** și **„Televiziunea?... nimic mai simplu!"** de **E. Aisberg,** explică într-un mod sugestiv cum sînt construite și cum funcționează receptoarele moderne de radio și televiziune.

Cele două lucrări, traduse din limba franceză de Editura tehnică, sînt adaptate la condițiile tehnicii din țara noastră. Textul este completat cu diferite scheme și desene, care ajută pe începători să se inițieze în tehnica radioului și televiziunii.

„Semiconductoare și aplicațiile lor tehnice"

Cunoscutul om de știință sovietic, academicianul A. F. Ioffe a spus: „Fizica modernă cunoaște două domenii de la care ne așteptăm la cele mai mari progrese în viață — nucleul atomic și semiconductoarele". De unul din aceste domenii se ocupă lucrarea **„Semiconductoare și aplicațiile lor tehnice"** de **M. S. Sominski,** tradusă din limba rusă și tipărită de Editura tehnică.

În carte sînt expuse principiile de bază care permit înțelegerea proceselor fizice ce au loc în semiconductoare, se explică ce sînt semiconductoarele și în ce constă particularitățile lor. Accentul lucrării este pus pe aplicațiile semiconductoarelor în știință și tehnică, prezentîndu-se cele mai variate și mai noi posibilități de folosire a acestora.

Teatrele din Orașul Stalin în mijlocul oamenilor muncii

Muncitorii fabricii de hîrtie și celuloză „N. Bălcescu" din Zărnești au găzduit zilele trecute pe artiștii Teatrului de Stat din Orașul Stalin care au prezentat pentru ei un spectacol cu piesa „Nota zero la purtare" de Virgil Stoenescu și Octavian Sava.

Colectivul acestui teatru poate fi de multe ori întîlnit în mijlocul oamenilor muncii din întreprinderile și satele regiunii. Numai în luna ianuarie în centrele muncitorești Săcele, Codlea, Rîșnov și în comunele Cristian, Sînpetru, Măeruș și altele el a prezentat 16 spectacole cu piesele „Anii negri" de A. Baranga și N. Moraru, „Cale lungă" de A. Arbuzov, „Fata fără zestre" de A. Ostrovski etc.

O bogată activitate de culturalizare a maselor desfășoară și colectivul Teatrului muzical „Gh. Dima" din localitate. De la începutul acestui an el a dat aproape 20 de spectacole în orașul Victoria, la Tîlmaciu, Cisnădie, Făgăraș, Zărnești și Codlea, pentru muncitorii din G.A.S. Rîșnov și la Predeal în cinstea oamenilor muncii veniți la odihnă.

Cu concursul unor soliști ai Teatrului muzical „Gh. Dima", orchestra de muzică populară „Miorița" a dat și ea concerte în diferite localități din regiune.

(Agerpres)

In cinstea Zilei Femeii

Ce pregătește cooperația meșteșugărească

● În cinstea zilei de 8 Martie, Uniunea cooperativelor meșteșugărești din orașul și regiunea București pregătește un număr de 250 noi modele de îmbrăcăminte, pentru sezonul de primăvară și vară. Noile modele vor fi prezentate publicului pe manechine vii. Prezentarea va avea loc la Casa Centrală a Armatei, la Palatul C.F.R. și la Casele raionale de cultură.

Cooperativa „Casa de mode", în cadrul pregătirilor pentru ziua de 8 Martie, creează un jurnal de modă care va cuprinde o bogată colecție de modele.

● În scopul îmbunătățirii deservirii populației, Uniunea cooperativelor meșteșugărești din orașul și regiunea București a pregătit o serie de consfătuiri cu publicul, la unitățile de confecții — textile din Capitală. Unele din aceste consfătuiri, care vor avea loc la unitățile de confecții pentru femei, se vor organiza în preajma și în cinstea zilei de 8 Martie. La centrul din Calea Griviței nr. 221 al cooperativei „Arta croitoriei" consfătuirea va avea loc în ziua de 28 februarie, la centrul din Calea Moșilor nr. 231 al cooperativei „Confecția București" consfătuirea se va ține în ziua de 7 martie, iar la unitatea din str. Mihai Vodă nr. 12, din cadrul cooperativei „Îmbrăcămintea", consfătuirea va avea loc în ziua de 1 martie.

● În cinstea zilei de 8 Martie, cooperativele meșteșugărești de încălțăminte din Capitală: „Cizmarii progresiști", „Încălțămintea manuală", „Meseriașii cizmari", „Tehnica încălțămintei" și „Stăruința", vor confecționa cîte 25 modele noi de încălțăminte, care vor fi executate la cererea clienților.

● Numeroase cooperative meșteșugărești din Capitală pregătesc produse noi în cinstea zilei de 8 Martie. „Arta lemnului" va livra pieței prin magazinele de desfacere ale cooperației meșteșugărești un număr de 20 modele de bibelouri noi din lemn, iar „Borangicul" va executa 6 sortimente noi de fulare de mătase și articole de jenilie. Cooperativa „Sîrguința" va confecționa modele noi de trusouri brodate și eșarfe pictate.

De ce sîntem pentru folosirea largă a prefabricatelor

O importantă rezervă de ieftinire a costului construcțiilor industriale și de reducere a duratei lor de execuție o constituie folosirea metodelor industriale — și în special a PREFABRICATELOR. **Participanții la consfătuire au discutat pe larg această problemă. Publicăm aci cuvîntul tov. ing. PETRE VERNESCU, director tehnic al Institutului Central de Studii, Cercetări Științifice și Proiectare în Construcții, Arhitectură și Sistematizare.**

A fost o perioadă (prin anii 1951-1953 și mai tîrziu chiar) cînd în rîndurile noastre, ale proiectanților și constructorilor, au existat confuzii serioase în ce privește prefabricarea. S-a crezut, pur și simplu, că prefabricare înseamnă a lua o construcție, indiferent de caracteristicile ei, și a o diviza în bucăți, în elemente — și-atît! Acest lucru a dus la o adevărată imposibilitate pentru fabricile de piese prefabricate, de a trece la producția pe scară industrială, datorită diversității pieselor, datorită volumelor mici de betoane pentru piese de același fel. Din această cauză, costul prefabricatelor era mai mare decît al betonului monolit. Se crease, ca să zicem așa, un fel de cerc vicios: proiectanții și constructorii nu foloseau prefabricatele pentru că costau scump, iar acestea costau scump pentru că nu erau cerute și folosite în cantități mari și în serii de masă.

Este deci clar: **prefabricare înseamnă în primul rînd SERIE.** Este nevoie să creăm condiții ca să avem producție de piese prefabricate din beton de serie mare — și aceasta se poate face în primul rînd mergînd mai ferm pe linia folosirii de proiecte tip pentru hale industriale, construcții civile etc. **Tipizarea** va da posibilitate fabricilor de prefabricate să organizeze liniî tehnologice de fabricație, să aibă producție de serie mare, să reducă deci prețul de cost.

În ce privește construcțiile industriale, sînt două căi principale pentru folosirea eficientă a prefabricatelor: în primul rînd, realizarea unor piese prefabricate de serie și de foarte bună calitate pentru halele industriale, cu care se pot asambla structurile; în al doilea rînd, pot fi folosite prefabricate speciale confecționate în fabrici sau pe poligoane, pentru construcții a căror particularități ca înălțimi mari, deschideri mari, justifică prefabricarea — ca, de exemplu, termocentralele.

Pentru asigurarea unor prefabricate eficiente este nevoie de o concepție unitară asupra modului de rezolvare a construcțiilor industriale și de a realiza un progres organizat în industrializarea procesului de execuție care să dea putința execuției în serie. Realitatea dovedește din ce în ce mai evident că, în foarte multe cazuri, construcțiile industriale (hale de producție) depind în mare măsură de condițiile de lucru: temperatură, iluminare, ventilare, de condițiile de transport interior (monoraiuri, poduri rulante) și în mică măsură de felul mașinilor. Dacă ținem seama de faptul că de la o perioadă la alta se ivește necesitatea înlocuirii mașinilor învechite cu altele mai perfecționate, se înțelege de ce construcția trebuie să capete un caracter de universalitate. **Construcția trebuie să fie tot mai puțin legată de felul și dimensiunile unor anumite mașini, să permită schimbarea procesului tehnologic și să ofere condiții de muncă valabile un timp cît mai îndelungat.** Tocmai această concepție stă la baza tipizării, deci a industrializării procesului de execuție a construcțiilor industriale în țările socialiste.

Studiile noastre, inspirate din realizările de pînă acum, arată că se pot elabora o serie de normative în ce privește deschiderile, traveele, iluminarea naturală, mijloacele de transport, ventilarea naturală etc. care să corespundă unui număr cît mai mare de necesități. Pe baza acestor normative s-au și realizat o serie de structuri, care se pot împărți în elemente ce s-ar putea produce centralizat în fabricile de prefabricate. Sortimentul de asemenea structuri, corespunzînd unui număr mare de necesități, poate fi realizat cu un număr redus de elemente tip, lucru care permite industrializarea largă a construcțiilor.

Ceva mai mult, se pot studia și proiecta dinainte structuri din ce în ce mai perfecționate pentru nevoile de investiții concrete, urmînd să se aleagă la momentul oportun cele care corespund mai bine condițiilor respective. **Și avînd organizată din timp producția pieselor tip necesare lucrărilor, construcția industrială propriu-zisă se poate proiecta în cele mai bune condiții de calitate și executa într-un termen mult mai scurt.**

Fără o astfel de concepție se ajunge la o adevărată imposibilitate pentru fabricile de piese prefabricate de a trece la o producție de serie mare și de a reduce prețul de cost.

Este de asemenea important de arătat că la costul lucrărilor trebuie să se țină seama de avantajele mari care rezultă prin introducerea prefabricatelor: **economisirea de lemn pentru cofraje și într-o mare măsură și de oțel, economii de forțe de muncă pe șantiere etc. Dar chiar atunci cînd folosirea prefabricatelor este ceva mai scumpă, se realizează totuși pînă la urmă mari economii datorită scurtării termenelor de dare în funcțiune a noilor construcții.** Așa că aceste considerente trebuie avute neapărat în vedere la întocmirea proiectelor. Or ce se întîmplă? Judecînd în mod izolat, comparînd direct doar prețul prefabricatelor și al betonului monolit, fără a avea o privire de ansamblu, mulți proiectanți evită soluțiile cu prefabricate, iar fabricile de prefabricate avînd comenzi puține sînt puse în situația de a produce scump.

Ce ne arată practica? Marile combinate de la Suceava, Brăila, și altele, proiectate de IPROCIL în colaborare cu ISCAS și cu asistența INCERC-ului, pe bază de secțiuni tip în proporție de circa 84 la sută din totalul suprafețelor tuturor halelor de producție, a creat posibilitatea executării elementelor prefabricate de mare serie. **Folosindu-se elemente de calitate superioară precomprimate s-a putut obține un cost de deviz cu mult mai scăzut. Costul structurii propriu-zise este mai redus cu circa 70 lei m.p., iar al construcției, inclusiv pereții și pardoselile, cu circa 130 lei m.p., (fără instalații), față de cît ar fi costat dacă s-ar fi folosit betonul monolit.**

Despre eficiența soluțiilor cu prefabricate vorbește în mod concludent și experiența șantierului combinatului de industrializare a lemnului de la Preajba. Aici, inițial, pentru construcția combinatului a existat un proiect care prevedea folosirea betonului monolit. Datorită faptului că construcția trebuia să primească mașinile la o anumită dată, conform graficului, constructorul a arătat că nu poate respecta data fixată, deoarece construcția cu beton monolit necesită un timp mai îndelungat de execuție. El a cerut (și s-a aprobat) schimbarea proiectului, prin introducerea unei soluții cu prefabricate. Deși aceste prefabricate au fost aduse de la distanțe relativ mari, iar termenul pentru construcție era foarte scurt, totuși construcția s-a putut realiza la data fixată. În plus, au rezultat economii de circa 50 lei/m.p., față de proiectul inițial.

Iată ce avantaje mari aduce industrializarea construcțiilor. Iată de ce trebuie să folosim pe scară cît mai largă prefabricatele în construcțiile industriale și de locuințe.

RADIO

VINERI, 26 FEBRUARIE

● **Transmisie din sala Ateneului R. P. Române a recitalului pianistului sovietic S. Richter** (program Chopin) — orele 20,00 (II). ● **Emisiuni pentru sate:** Pregătiri de primăvară — orele 6,15 (I); Jurnalul satelor — orele 20,30 (I); Program pentru iubitorii muzicii populare românești — orele 15,00 (I); Din comoara folclorului nostru — orele 19,40 (II). ● **Emisiunea „Îți mulțumesc partidului"** — cuprinde cuvîntul inginerului Dan Teodorescu, laureat al Premiului de Stat, și Elenei Matei, învățătoare — orele 21,15 (I). ● **Vorbește Moscova** — orele 16,15 (I). ● **Teatru la microfon:** „Omul care a văzut moartea", de V. Eftimiu — orele 11,03 (I). ● **Concertul pentru pian și orchestră de Brahms** (solist A. Rubinstein) — orele 22,30 (I).

SÎMBĂTĂ, 27 FEBRUARIE

● **Emisiunea pentru sate:** Carnet științific — Despre amestecul de îngrășăminte organo-minerale — orele 6,15 (I). ● **Vorbește Moscova** — orele 16,15 (I). ● **Emisiunea „Roza vînturilor"** cuprinde: În vizită la cercul tinerilor geografi de la școala medie nr. 20 „Gh. Șincai"; Cunoașteți țara? Popasuri pe glob — orele 18,00 (I). ● **Pe teme internaționale** — orele 20,10 (I). ● **Programe pentru iubitorii muzicii de cameră și simfonică:** Rapsodia I-a de George Enescu și Concertul pentru pian și orchestră de Mendelsohn-Bartholdy — orele 14,00 (I); Simfonia I-a de Schumann — orele 22,27 (II) și Sonata „Waldstein" de Beethoven — orele 23,28 (I). ● **Sfatul medicului:** Cauzele durerilor de cap — orele 5,55 (I) și 17,30 (II).

(I, II indică programul I sau II)

CINEMA

Patria (8,15; 10,30; 13,30; 16,30; 19,15; 21,45). I. C. Frimu (9,30; 12; 15; 18; 21). N. Bălcescu (10,30; 13; 15,30; 18; 20,30). B. Delavrancea (10,30; 13; 15,30; 18; 20,30): **Ultima noapte pe „Titanic"**; Republica (8,15; 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,40; 22). București (8; 10,15; 12,30; 14,45; 17; 19; 21,30). Înfrățirea între popoare (10,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45). 1 Mai (10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15). Libertății (9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15; 22,30): **Enrico Caruso**; Vasile Alecsandri (10; 12; 15; 17; 19; 21): **La răscruce de drumuri**; Elena Pavel (10; 12; 14,15; 16,30; 17,45; 21): **Tamango**; Magheru (10; 12; 16; 18,30; 21). Lumina (10; 14; 16; 18,15; 20,30): **Ea te iubește**; Victoria (10; 11,45; 13,30; 15; 17; 19; 21) Gheorghe Doja (10; 12; 15; 17; 19; 21). Alexandru Sahia (10; 12; 15; 17; 19; 21). Mioriția (10; 12; 15; 17; 19; 21). Drumul Serii (15; 17; 19; 21): **Secretul cifrului**; 13 Septembrie (10; 12,15; 15,30; 18; 20,30): **Lady Hamilton**; Maxim Gorki (10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30): **Mai tare ca moartea**; Gh. Coșbuc (15; 17; 19; 21): **Balada voinicului**; Timpuri Noi (rulează în continuare de la 10—21): **De partea cealaltă a ecuatorului — Tabu — Negrul Ho-Ho**: Tineretului (10; 12; 15; 17; 19; 21): **Teodora**; 8 Martie (11; 15,30; 18; 20,30), M. Eminescu (17; 19; 21); Avalanșa: Al. Popov (rulează în continuare de la 10—21): **Andrelka**; Grivița (15; 17; 19; 21): **Zboară cocorii**; Cultural (15,30; 19): **O întîmplare extraordinară** (seria I și II); V. Roaită (10; 12,30; 15,30; 18; 20,30) 16 Februarie (16; 18; 20,30), 30 Decembrie (16; 18,15; 20,30): **Singe alb**; Unirea (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21), Boleslav Bierut (16,50; 20,15): **Abuz de încredere**; C. David (15,30; 18; 20,30): **Undele eterne**; Flacăra (la ora 10 spectacol pentru copii; 12; 15; 17; 19; 21): **Voci în insulă**; Munca (10; 15; 17; 19; 21): **Revolta peonilor**; Arta (15; 18; 20,30) **Ceasul s-a oprit la miezul nopții**; Tudor Vladimirescu (15; 17; 19; 21): **Jucătoarea de baschet**; Central (9,45; 12; 14, 16.15; 18,30; 20,45), Moșilor (15; 17; 19; 21). Florcesca (marți, miercuri, joi, vineri: 17; 19, duminică: 15; 17; 19): **N-a fost în zadar**.

CUM VA FI VREMEA?

Pentru următoarele trei zile: vreme călduroasă cu cer schimbător, temporar noros în jumătatea de nord a țării, unde local va ploua. Temperatura în creștere. Minimele vor fi cuprinse între minus 2 grade și plus 8 grade, iar maximele vor fi cuprinse între 6 grade și 16 grade, local mai ridicate în Cîmpia Dunării.

TELEGRAME

Excelenței sale
Președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale
a Republicii Populare Romîne,
ION GHEORGHE MAURER

București

Guvernul și poporul Indiei mi se alătură pentru a mulțumi Excelenței Voastre pentru amabilul dv. mesaj de felicitări și urări cu ocazia celei de-a 10-a aniversări a Republicii India.

DR. RAJENDRA PRASAD
Președintele Republicii India

Excelenței sale
Președintelui Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Romîne,
CHIVU STOICA

București

Guvernul și poporul Indiei mi se alătură pentru a mulțumi Excelenței Voastre pentru amabilul dv. mesaj de felicitări și urări cu ocazia celei de-a 10-a aniversări a zilei Republicii. Împărtășesc pe deplin speranța Excelenței Voastre că relațiile de prietenie dintre țările noastre se vor întări din ce în ce mai mult în anii viitori.

JAWAHARLAL NEHRU
Prim-ministru al Republicii India

Excelenței sale
Ministrului Afacerilor Externe
al Republicii Populare Romîne,
AURAM BUNACIU

București

În numele guvernului Indiei și al meu personal doresc să exprim Excelenței Voastre sincere mulțumiri pentru amabilul dv. mesaj de felicitări și urări cu ocazia celei de-a 10-a aniversări a Republicii India.

JAWAHARLAL NEHRU
Prim-ministru și ministru de Externe
al Republicii India

Inginerii și „școlarii" lor

(Urmare din pag. 1-a)

Călăuzirea și sprijinirea muncitorilor pe drumul destul de dificil al învățăturii și-a găsit în practica vieții o formă dintre cele mai bune. Sprijinul acordat de ingineri muncitorilor, colaborarea dintre ei au devenit o necesitate impusă de viața însăși.

Deși această inițiativă frumoasă și valoroasă și-a găsit un larg răsunet printre inginerii din mai toate întreprinderile țării, nu peste tot i s-au imprimat țeluri precise. În multe fabrici și uzine, colaborarea dintre ingineri și muncitori, sprijinirea muncitorilor dornici să învețe se fac în mod spontan, din inițiativa unor grupuri restrînse, adeseori grupe de învățătură născute în mod firesc în procesul de învățămînt.

Tînărul strungar Ilie Barbu din secția „strungărie-vagoane" de la complexul „Griviția Roșie" este elev în clasa a VIII-a la școala medie serală. Adeseori el se întîlnește în orele libere cu Gh. Oprea și Florea Geambașu, colegi de întreprindere și de școală și își pregătesc împreună lecțiile. Dar grupa lor de învățătură nu a primit niciodată pînă acum sprijinul vreunuj inginer din secție. Și doar în secție lucrează și doi ingineri utemiști.

La fabrica de aparate de radio „Electronica" din Capitală problema pregătirii muncitorilor-elevi a fost discutată atît în comitetul U.T.M. cît și în unele ședințe ale organizațiilor U.T.M. de secție, dar caracterul întîmplător al sprijinului acordat de ingineri muncitorilor predomină și aici. În secția matrițerie sînt doisprezece muncitori-elevi din care majoritatea în clasa a VIII-a. Dar cei doisprezece sînt împărțiți la 4-5 școli, ceea ce îngreunează foarte mult formarea unui colectiv de învățătură omogen care să fie condus de un inginer.

Pregătirea muncitorilor-elevi și ridicarea nivelului profesional al muncitorilor sînt probleme importante și ele au început să stea în atenția organizațiilor de partid din întreprinderi. De la faza de discuții și analize, necesare în mod evident, e momentul să se treacă la alcătuirea unui program complex în care să fie cuprinși toți muncitorii-elevi care au greutăți la învățătură și să fie atrași cei mai buni ingineri tineri. Colectivele de învățătură restrînse, conduse de un inginer pe tot parcursul anului școlar, au dat rezultate bune. Prin urmare, această metodă merită să fie extinsă. Dar este necesar ca acest sprijin să capete o mai mare eficiență, în primul rînd prin stabilirea de la om la om a materiilor la care are nevoie să fie ajutat. Ajutorul la modul general poate fi pierdere de timp și pentru ingineri și pentru muncitorii-elevi.

Într-adevăr, este o mîndrie și o cinste pentru ingineri să contribuie la ridicarea nivelului profesional și cultural al muncitorilor. Mulți ingineri se dăruiesc cu pasiune și entuziasm acestei munci de o înălțătoare frumusețe, se străduiesc cu răbdare și dragoste să împărtășească o parte din cunoștințele lor muncitorilor. Cu atît mai mult cu cît pentru mulți dintre tinerii ingineri ieșiți nu de mult din amfiteatrele facultăților, colaborarea cu muncitorii constituie o nouă școală. O școală prin care cunosc mai îndeaproape problemele concrete ale producției, activitatea de zi cu zi a uzinei sau atelierului, viața și preocupările muncitorilor.

Sărbătorirea prof. dr. Ion Nicolau

Joi după-amiază, în aula Academiei R.P. Romîne a avut loc o ședință consacrată sărbătoririi profesorului dr. Ion Nicolau, membru corespondent al Academiei R.P. Romîne, cu prilejul împlinirii vîrstei de 75 de ani.

Despre activitatea rodnică a sărbătoritului în domeniul pediatriei au vorbit acad. dr. Șt. S. Nicolau, președintele secției de științe medicale a Academiei R.P. Romîne, și acad. dr. N. Gh. Lupu, membri ai Prezidiului Academiei R.P. Romîne, prof. dr. O. Franke, rectorul Institutului de medicină din Iași, conf. dr. Coman Petrescu și dr. N. Ghiță.

A răspuns prof. dr. Ion Nicolau.

În încheiere, acad. Atanase Joja, președintele Academiei R.P. Romîne, a felicitat pe sărbătorit în numele Prezidiului Academiei urîndu-i noi succese în muncă.

(Agerpres)

INFORMAȚII

● Delegația de scriitori sovietici, în frunte cu G. M. Markov, a vizitat joi dimineața Uzinele „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin. După-amiază membrii delegației s-au întîlnit la Casa prieteniei romîno sovietice A.R.L.U.S. cu oameni de artă și cultură din localitate.

● Joi a avut loc în Capitală o consfătuire privind îmbunătățirea calității troleibuzelor „Tudor Vladimirescu" organizată de filiala regională A.S.I.T. București. La lucrări au luat parte reprezentanți ai întreprinderilor care cooperează la realizarea acestui produs. Referatele și discuțiile au scos în evidență o serie de sarcini ce revin întreprinderilor pentru îmbunătățirea continuă a calității troleibuzului.

● Direcția generală de construcții-montaj din cadrul Sfatului popular al Capitalei, în colaborare cu Casa prieteniei romîno-sovietice organizează sîmbătă 27 februarie orele 18, la Casa prieteniei romîno-sovietice din str. Batiște nr. 14, un simpozion cu tema: „Protecția oamenilor muncii în procesul de producție în R.P. Romînă". Cu acest prilej vor vorbi acad. Tudor Arghezi, Dumitru Diaconescu, președintele Sfatului popular al Capitalei, prof. univ. dr. Theodor Burghele, membru corespondent al Academiei R.P. Romîne, și prof. univ. dr. Ion Opreanu. Urmează un program artistic.

● Stadionul Dinamo din Capitală a găzduit joi după-amiază întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele C.C.A. și Wisła Cracovia. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2. (Agerpres)

DE PESTE HOTARE

INTR-O SINGURĂ ZI

Peste 4 milioane persoane au participat la demonstrații în Japonia

TOKIO 25 (Agerpres). — La 25 februarie în întreaga Japonie s-a desfășurat un nou val de mitinguri și demonstrații de masă ale oamenilor muncii împotriva ratificării „Tratatului de securitate" japono-american, pentru restabilirea drepturilor democratice și mărirea salariilor. De dimineață în diferite puncte ale orașului Tokio, în fața clădirilor instituțiilor guvernamentale, în uzine și fabrici au avut loc mitinguri ale muncitorilor și funcționarilor din capitala Japoniei. Guvernul a mobilizat puternice detașamente de poliție, care au încercat să împiedice desfășurarea mitingurilor. În unele locuri între poliție și demonstranți au avut loc ciocniri. Se semnalează răniți.

Numai la Tokio, Osaka, Kioto, Nagoia și alte mari orașe din Japonia au participat peste 4.000.000 de oameni.

28 martie — Zi a solidarității afro-asiatice

CAIRO 25 (Agerpres). — Secretariatul permanent al Consiliului de solidaritate a țărilor Asiei și Africii a adresat tuturor comitetelor naționale de solidaritate afro-asiatică o scrisoare în care le cere ca să declare ziua de 28 martie a anului curent „Zi a solidarității afro-asiatice".

Răsfoind presa străină

„New York Post" ridică un colț al vălului

„Aceste lucruri se petrec astăzi în America. Copii înfometați. Copii care suferă din cauza lipsei de alimente... Copii care nu pot avea ajutorul medical necesar. Copii care nu merg la școală sau care părăsesc cursurile școlare fiindcă nu pot lua cu ei ceva de mîncare sau fiindcă nu au cu ce să se îmbrace, iar uneori nu au nici măcar săpun pentru a-și spăla rufele.

Și toate acestea se întîmplă astăzi în Statele Unite ale Americii, în statul Virginia de vest".

Cu aceste cuvinte începe ziarul „NEW YORK POST" o serie de articole consacrate situației economice din cîteva state americane. Ziarul subliniază „că această situație grea nu este întîmplătoare și nu este pur și simplu o scăpare. Nu este deloc un fenomen temporar. Această situație deznădăjduită cuprinde regiunea industriei carbonifere în care intră și unele părți din statele Kentucky, Pennsylvania, Tennessee și Virginia care sînt de mulți ani o regiune a mizeriei".

„În 1951 — scrie în continuare ziarul — în industria carboniferă a statului Virginia de vest numărul angajaților era de 118.900. În 1955 forța de muncă a fost redusă pînă la 70.900 oameni, iar în 1959 numărul minerilor a fost redus pînă la 56.500. Aceste triste date statistice oglindesc situația oamenilor care locuiesc în vîlcelele mohorîte ale lanțului munților Appalatch, în partea de sud a statului Virginia de vest.

Aici, în cocioabe pe jumătate dărîmate, înghesuite de-a lungul unor drumuri înguste și desfundate în apropierea cărora curg rîulețe cu ape tulburi, în cocioabe aproape strivite din toate părțile de grămezi de noroi cenușiu scos din mine, trăiesc oameni. Pe zi ce trece acești oameni devin din ce în ce mai triști. Ei se hrănesc cu ce apucă și așteaptă... Aproape că nu le rămîne altceva de făcut decît să aștepte, deși așteptarea nu este o soluție și, judecînd după expresia zugrăvită pe fețele lor, poți înțelege că ei sînt conștienți de acest lucru...

Am văzut mulți copii flămînzi în Africa și Italia, scrie autorul articolului; **acum vedem aici, în Virginia de vest".**

Autorul reportajului descrie situația din districtul Roly, statul Virginia de vest. Șomajul a cuprins aici 29 la sută din întreaga populație.

★

WASHINGTON 25 (Agerpres). — Senatorul Eugene McCarthy, președintele comisiei pentru problemele șomajului, a declarat că **în prezent în Statele Unite se numără 4.150.000 de șomeri. „Numărul șomerilor din Statele Unite, a declarat el, depășește astăzi populația unei țări ca Norvegia".**

Jocurile olimpice de iarnă

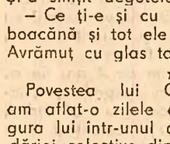

SQUAW VALLEY 25 (Agerpres). — Comentînd victoria sovieticului Evghenii Grișin, în prima zi a concursului olimpic de patinaj — viteză pentru bărbați, trimisul agenției „France Presse" scrie în cronica sa: „Fără îndoială, Evghenii Grișin este unul dintre cei mai buni patinatori ai tuturor timpurilor, pe distanțe scurte. La Jocurile Olimpice de la Cortina d'Ampezzo, el a cucerit două medalii de aur în probele de 500 și 1500 m. (la egalitate cu compatriotul său Mihailov). Anul acesta la Davos, la campionatele mondiale, a cîștigat din nou proba de 500 m. și, înainte de deschiderea jocurilor la Squaw Valley, a realizat pe această distanță timpul excepțional de 40 sec. Titlul olimpic i-a revenit pe bună dreptate".

★

Cele 6 echipe angajate în lupta pentru titlul olimpic la hochei pe gheață au participat miercuri seara la întîlnirile programate în etapa a II-a. Reprezentativa U.R.S.S. a avut ca partener de joc echipa Suediei. După cum transmite corespondentul agenției TASS, meciul nu a corespuns în întregime așteptărilor. În prima repriză și apoi în cea de-a doua hocheiștii sovietici și suedezi au jucat într-un ritm lent, care nu le este caracteristic. După două reprize, tabela de marcaj arăta 0—0. În ultima repriză, suedezii ies la atac și în minutul 3 reușesc să înscrie. În continuare, echipa sovietică ia inițiativa. Portarul suedez Svensson apără însă excepțional. Echipa U.R.S.S. egalează în minutul 8, prin Loktev. Jocul devine din ce în ce mai dinamic. În minutul 12, echipa U.R.S.S. preia conducerea prin Alexandrov. În ultimele secunde, suedezul Nilsson înscrie punctul egalizator. Meciul se încheie astfel cu rezultatul de 2-2.

Selecționata Canadei a învins echipa R. Cehoslovace cu scorul de 4—0 (3-0, 1-0, 0-0), iar S.U.A. a întrecut Germania cu scorul de 9—1 (2-0, 3-1, 4-0). În turneul de consolare Japonia a învins Australia cu 13-2 (3-0, 4-0, 6-2).

★

SQUAW VALLEY 25 (Agerpres). — Joi au continuat la Squaw Valley întrecerile din cadrul Jocurilor Olimpice de iarnă. O admirabilă victorie a repurtat patinatorul sovietic Viktor Kosicikin, care a cucerit medalia de aur în proba de 5000 m. cu timpul de 7'51"3/10. Noul campion olimpic în această probă are vîrsta de 22 de ani și este electrician la o întreprindere din Moscova. Pe locul doi s-a clasat Knut Johannesen (Norvegia).

În proba de ștafetă 4x10 km schi, victoria a revenit schiorilor din Finlanda cu timpul de 2h 18' 45" 6/10. Pe locurile următoare s-au clasat echipele Norvegiei, U.R.S.S., Suediei și altele.

★

Potrivit agenției Associated Press, după consumarea a 17 probe olimpice în clasamentul neoficial pe țări reprezentativa U.R.S.S. se află pe primul loc cu 121,5 puncte, urmată de Germania cu 52,5 puncte, S.U.A. cu 44 puncte și Suedia cu 39 puncte.

Sesiunea Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene

PHENIAN 25 (Agerpres). — TASS: La 25 februarie, la Phenian și-a început lucrările cea de-a VII-a sesiune a Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene a celei de-a doua legislaturi. Raportul cu privire la rezultatele îndeplinirii bugetului de stat pe anul 1958 și cu privire la proiectul bugetului de stat pe anul 1960 a fost prezentat la sesiune de deputatul Son Bon Uk, ministrul de Finanțe al R.P.D. Coreene.

Creșterea investițiilor de capital american în Europa occidentală

PARIS 25 (Agerpres). — Săptămînalul francez „France Observateur" a publicat un amplu articol despre creșterea investițiilor de capital american în țările Europei occidentale. În articol se arată că în prezent în Franța există 60 de filiale ale firmelor americane, în Germania occidentală — 70 de filiale, în Olanda — 36, în Italia — 34, în Belgia — 27 etc. Săptămînalul francez arată că în ultima vreme se constată o creștere a investițiilor americane îndeosebi în Franța.

DIN TĂRILE SOCIALISTE SURORI

R. P. Chineză: Noi studiouri cinematografice

La Sian (provincia Sensi) și la Cijutzian (provincia Guandun) sînt în construcție două noi studiouri cinematografice. La Sian se și turnează un film artistic consacrat prieteniei sovieto-chineze. Aici se vor produce anul acesta 9 filme artistice, iar la Cijutzian 6. Ambele studiouri vor crea și numeroase jurnale de actualități precum și filme documentare.

Principalele studiouri chineze de la Pekin, Șanhai și Ciancun au produs în ultimii 2 ani 185 de filme artistice. Astăzi, toate provinciile și regiunile autonome din R. P. Chineză au studiouri proprii pentru producția de jurnale de actualități și filme documentare.

R. P. Polonă: „Cantonier" automat

Pentru a preveni accidentele, pe căile ferate poloneze vor fi instalați „cantonieri" automați. Cînd trenul se apropie, la canton se aprinde o lumină roșie și barierele se lasă automat. După trecerea trenului, lumina se stinge și barierele se ridică.

Sub linii, la o anumită distanță se așează „prize" speciale, care sub greutatea trenului, deschid sau închid un circuit electric legat de „cantonierul" automat.

Securitatea circulației este asigurată. Dacă un circuit se defectează, lumina roșie de la încrucișarea drumului se aprinde, iar lampa de control de la gara cea mai apropiată se stinge atrăgînd atenția.

R. Cehoslovacă: Navă din laminate de sticlă

Inginerii cehoslovaci lucrează în prezent la construirea unui vas cu motor, unic în felul său. Acesta are lungimea de 12 metri și este asamblat în întregime din laminate de sticlă. Nava va fi de cel puțin 5 ori mai ușoară decît una de aceleași dimensiuni construită din materiale tradiționale. Nava va fi înzestrată cu un motor de 135 C.P.

R. P. Bulgaria: Bulevard subteran

Anul acesta, vizitatorii Tîrgului Internațional de mostre din Plovdiv vor circula de la gară spre orășelul Tîrgului pe un bulevard nou — „Gh. Dimitrov" — care va fi subteran pe o lungime de circa 500 metri, cu o lățime de 18 metri și înălțimea de 9 metri. Pietonii vor circula pe alei speciale.

Acum se lucrează la tencuirea tunelului. La 15 august noul tunel-bulevard va fi dat în folosință.

Combinatul chimic „Stalin" din Dimitrovgrad (R.P. Bulgaria) construit în anii puterii populare.

Corespondență telefonică din Roma

După declanșarea crizei de guvern în Italia

Guvernul Segni și-a dat demisia după 11 luni de viață. Criza de guvern are motive de mai lungă durată. Ea nu este decît un aspect al crizei politice ce se manifestă de mai multă vreme în Italia, în rîndurile partidului guvernamental democrat-creștin. În rîndurile acestui partid există cercuri mai realiste, care încearcă să țină seama, cel puțin într-o măsură, de cerințele tot mai puternice ale maselor pentru o politică de progres social pe plan intern și de contribuție la dezvoltarea destinderii pe plan internațional. Acestor cerințe li se opune însă cu înverșunare aripa ultra-reacționară din partid, legată de cele mai agresive cercuri imperialiste de peste hotare. Conflictul permanent dintre cele două tendințe s-a manifestat încă la congresul partidului democrat-creștin ținut cu cîteva luni în urmă la Florența. În prezent demisia guvernului Segni a fost precipitată însă nu de evenimente petrecute în interiorul partidului democrat-creștin, ci de hotărîrea unui alt partid conservator și reacționar, partidul liberal, de a-și retrage sprijinul acordat guvernului. Liberalii (alături de partidul democrat-creștin, de monarhiști și neofasciști) făceau parte din majoritatea de dreapta care susținea acest guvern compus exclusiv din democrat-creștini.

Care sînt cauzele pe care le-au invocat liberalii ca explicație a ruperii alianței lor cu partidul „democrat-creștin"? Ele sînt atît de ordin intern, cît și extern. Hotărîrea luată de conducerea partidului liberal a fost precedată, în mod semnificativ, de un discurs al lui De Micheli, președintele „Confindustriei" (Asociația marilor industriași italieni) în care acesta a criticat guvernul pentru unele legi sociale.

Considerente internaționale au avut de asemenea un rol important în declanșarea crizei. După cum se știe, masele largi ale poporului italian și forțele politice democratice din Italia au salutat cu satisfacție vizita președintelui Gronchi în Uniunea Sovietică și rezultatele sale pe care Gronchi însuși le-a calificat ca „folositoare".

Aceasta a făcut să iasă și mai mult în evidență izolarea cercurilor care au lansat atacuri împotriva călătoriei la Moscova a președintelui Gronchi. Hotărîrea liberalilor de a se retrage din majoritatea guvernamentală este o manifestare a cercurilor politice ce consideră că președintele Gronchi și guvernul Segni s-au abătut de la pozițiile cele mai rigide în politica externă și că trebuie readuși pe aceste poziții. Malagodi, liderul liberalilor, a mers pînă acolo, încît într-un discurs rostit cu cîteva zile înainte de declanșarea crizei a declarat că discursurile lui Gronchi în timpul călătoriei în care erau menționate succesele U.R.S.S. constituie „cedări" ale guvernului, abateri de la vechea sa politică.

În condițiile existente astăzi în Italia, unde forța mișcării muncitorești și dorința maselor populare ca Italia să aducă o contribuție reală la destinderea internațională sînt în creștere, manevrele dreptei sînt din ce în ce mai dificile. Forțele politice democratice, în frunte cu partidul comunist, luptă pentru constituirea unei noi majorități guvernamentale „care să reprezinte — după cum scrie ziarul „Unità" — realitatea italiană, o majoritate care trebuie să ia naștere pe baza unui program de rezolvare a problemelor fundamentale ale Italiei, o majoritate care să unească, fără discriminare, toate forțele populare democratice din Italia".

ANTONIO BRUNO

MOȘTENIREA

(Urmare din pag. 1-a)

...Trecuseră cîțiva ani. Gospodăria prinsese puteri asemeni unui pui de pasăre care, după ce filfiie din aripi pe lîngă cuib două-trei săptămîni, se avîntă ca o săgeată. La sediul gospodăriei aflat în marginea comunei se ridicaseră grajduri, magazii, remize și ateliere.

Într-o zi, cei doi veri l-au chemat pînă la ei acasă. Acolo, ce să vadă: curțile acestora pline cu material de construcție: lemn, cărămidă, var, ciment.

– Măi Gheorghe, ni-i da și tu o mînă de ajutor că vrem să ne ridicăm niște case mai acătării.

– Cum nu, cu dragă inimă, s-a învoit el.

– Cu Etelca ce se aude, n-ai mai stat de vorbă cu ea? s-a interesat Traian.

– Ba de cîte ori! Da' o știți și voi cît îi de încăpățînată. Chiar dacă vede că a greșit o ține pe-a ei. Mi-am zis așa: o să se dea singură cu capul de pereți. Că proastă nu-i!

Oricît ar fi părut de ciudat, lui Avrămuț parcă-i făcea mai multă plăcere să lucreze la verii săi decît la el acasă. Aici parcă respira aerul gospodăriei. Nu-i vorbă, îi și iscodea despre toate cele! Cum merge aia, cum merge ailaltă, de parcă s-ar fi întors dintr-o călătorie îndelungată.

Și-au clădit cei doi veri niște case de să te tot uiți la ele; cu cîte patru-cinci camere, cu bucătării, cu cămară. Și-au făcut și grajduri, apoi Traian și-a cumpărat o vacă, Gavrilă și-a trintit un gard din cărămidă la uliță, și-a luat bicicletă.

Într-o zi Etelca a prins a se tîngui:

– Mă uit la cumnatele mele: și-or făcut case, grajduri, și-or luat atîtea și uite-le că-s îmbrăcate cum numai nevestele de notarăși și preoți umblau așa, iar tu nu ești în stare să-mi cumperi nimic de parcă n-aș munci mai ceva ca ele!

Avrămuț fierbea:

– Ți s-o făcut de straie noi, ai? Du-te pe moștenirea lui tată-tău. Umple-ți poala cu pămînt, bagă-ți și în sîn și mergi la magazin; poate ți-a da rochii și încălțări pe el.

Etelca a tăcut milc. Însă dacă bărbatul i s-ar fi uitat în ochi...

Uneori sufletul omului este tare întortocheat. Al femeilor se zice că și mai și. Era într-o noapte. Amîndoi stăteau culcați, amîndoi se făceau că dorm ca să rămînă fiecare cu gîndurile sale. De multă vreme nu și le mai împărtășeau, cum se obișnuiește între bărbat și nevastă. Cu ochii larg deschiși în întunecimea odăii, Avrămuț privea în tavan. Deodată, simte cum nevasta îl împinge ușurel cu cotul.

– Gheorghe, dormi?

– Hm! se prefăce el trezit din aținpeală. Ce vrei?

– Nu ți-am spus: ieri și alaltăieri am vorbit cu președintele cel nou Vasile Cîrtea și cu secretarul de la partid. Credeam că-s supărați foc pe mine. Da' de unde, știi ce mi-or zis? Măi Telcă, nu ți-i milă de bărbatutău că se usucă din picioare? Și de tine nu ți-i milă că te trudești atîta fără de folos? N-ai ochi să-i vezi pe colectiviști ce venituri își duc acasă, ce-și cumpără de la oraș? Sau crezi că astea le facem numai așa, ca să vă ametim de cap pe voi, individualii? Te ții cu dinții de pămîntul cela de parcă ar fi pîine curată...

– Și tu ce le-ai zis? întreabă el cu un glas, chipurile, cu totul nepăsător.

– Apăi ce să le zic, le-am zis așa: eu le văd pe toate, numa' cine-o să scoată piatra pe care am aruncat-o pe fundul lacului? Las-o dracului de piatră – răspund ei. Colectiva noastră vă deschide porțile oricînd. Însă tu să vii cu cererea, nu altcineva. Așa că a rămas să mă înțeleg și cu tine, iar mîine să mă duc cu cererea.

Ca mușcat de șarpe, Avrămuț s-a ridicat într-un cot. De cînd aștepta el clipa asta! De cîte ori nu și-o trăise în minte? Și iată că însfîrșit îi venise sorocul.

Îi părea rău că în minutul acela nu-i odaia luminată, să vadă fața Etelcăi, să-i vadă ochii, zîmbetul.

Auzind-o că oftează, a mîngîiat-o stîngaci cu palma lui aspră pe obraji. Și-a simțit degetele ude.

– Ce ți-e și cu femeile: ele o fac boacănă și tot ele plîng, s-a minunat Avrămuț cu glas tare...

★

Povestea lui Gheorghe Avrămuț am aflat-o zilele acestea chiar din gura lui într-unul din birourile gospodăriei colective din Batăr, raionul Salonta. Pe coridor lume multă. Se făcea lichidarea veniturilor bănești ce se cuveneau colectiviștilor pe 1959.

– Luatu-ți-ai banii, bade Avrămuț? întrebă contabilul care nu-și mai vedea capul de atîtea treburi.

– Luat, răspunse el. Apoi către noi: anul trecut nevastă-mea a muncit la grădina de legume. Eu la cîmp. Ni s-o cuvenit aproape 5000 lei, 86 kilograme zahăr, plus cereale cît să nu ducem grijă. Pe cincizeci și opt la fel, și bani frumoși și bucate multe.

N-apucă bine să termine că ușa se deschide cu putere și intră o femeie mărunțică, cu fața slăbuță și trăsăturile puțin înăsprite.

– Bine, omule! Crezi că trenul ne așteaptă pe noi? Hai minten de te bărbierește și-ți schimbă hainele că doară n-o să merg cu tine, la Arad, așa.

Și ca s-audă și ceilalți din încăpere pentru ce merg ei la Arad, femeia a adăugat: – Vrem să ne cumpărăm haine noi, cisme pentru el, pantofi pentru mine, că de, nu se cade să umblăm oricum. No, hai odată!

– O vedeți? zice el luîndu-și rămas bun. Mi-a mîncat cinci ani din viață cît am stat în afara colectivei și tot ea cu gură mare!

Și amîndoi au plecat în grabă să nu care cumva să piardă trenul.

Vedere generală a localității Squaw Valley (statul California, S.U.A.) unde se desfășoară în prezent cea de-a VIII-a ediție a Jocurilor Olimpice de Iarnă.

ULTIMELE ȘTIRI ★ ULTIMELE ȘTIRI ★ ULTIMELE ȘTIRI ★ ULTIMELE ȘTIRI

DE PESTE HOTARE

Marea serbare populară de la Denpasar în cinstea lui N. S. Hrușciov

DENPASAR 25 (Agerpres). — La 25 februarie, pe insula Bali a avut loc o mare serbare populară în cinstea delegației guvernamentale sovietice conduse de N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. In piața principală din Denpasar, impodobită sărbătorește, s-au adunat mii de locuitori ai orașului precum și ai satelor din vecinătate. Sosirea lui N. S. Hrușciov și a președintelui Sukarno în piață a fost întîmpinată cu o furtună de ovații și de urale. Timp de peste o oră prin fața tribunei în care se aflau N. S. Hrușciov, președintele Sukarno, membrii delegației guvernamentale sovietice și persoanele oficiale indoneziene au trecut într-un torent neîntrerupt și pitoresc dansatori, dansatoare, coruri și orchestre populare. In timpul serbării populare a locuitorilor de pe insula Bali, elevii unei școli din Denpasar i-au oferit lui Nikita Hrușciov diferite amintiri. N. S. Hrușciov a mulțumit cu căldură elevilor pentru darurile oferite.

Serbarea populară se terminase, dar cei prezenți nu părăseau piața. In exclamațiile de salut și în aplauzele puternice ale mulțimii, președintele Sukarno l-a condus pe N. S. Hrușciov spre microfon.

N. S. Hrușciov a arătat că convorbirile prietenești, pe care le-a avut cu președintele Sukarno, vor fi, fără îndoială, de mare folos atît poporului sovietic și poporului indonezian cît și cauzei păcii în întreaga lume. Îmi face o deosebită plăcere, a spus N. S. Hrușciov, să mă aflu în mijlocul vostru — al poporului indonezian care și-a vărsat sîngele pentru independența sa națională. Aș vrea să vă avertizez, însă, prietenește, că victoria pe care ați cucerit-o trebuie să fie consolidată, că trebuie să fiți gata să respingeți uneltirile imperialiștilor în interiorul țării dumneavoastră.

Aceste cuvinte au fost întîmpinate cu o furtună de ovații. Cei prezenți strigau „Libertate !".

Să știți, dragi prieteni, a spus în încheiere N. S. Hrușciov, că simpatia poporului nostru, a guvernului nostru, este totdeauna de partea acelor popoare care luptă pentru cucerirea independenței lor, pentru întărirea acesteia.

Președintele Indoneziei, Sukarno, care a luat apoi cuvîntul, a mulțumit sincer participanților la această întîlnire populară pentru primirea entuziastă făcută lui N. S. Hrușciov.

Prin emoționanta voastră primire, a spus el, ați arătat premierului Hrușciov că sufletul poporului indonezian este fierbinte și înflăcărat. El este fierbinte și înflăcărat în lupta pentru libertatea sa, în lupta pentru construirea unei societăți drepte, înfloritoare, în lupta pentru pace în întreaga lume !

Există oameni care întreabă : de ce a hotărît Republica Indonezia să fie prietenă cu Uniunea Sovietică ? Răspund : Republica Indonezia este prietenă cu Uniunea Sovietică pentru că aceasta ne ajută și ne sprijină în lupta împotriva imperialismului. Se pronunță oare Uniunea Sovietică împotriva păcii ? (Exclamații : Nu ! Nu !). Se pronunță oare Uniunea Sovietică împotriva luptei noastre pentru independența națională ? (Exclamații : Nu ! Nu !).

Ce drept au atunci guvernele altor țări să ne critice pentru prietenia cu Uniunea Sovietică ?

Exclamații : Ciinii latră, las-să latre !

Sukarno : Într-adevăr ! Ciinii latră, iar caravana noastră trece. Las-să latre ciinii. Noi mergem înainte !

În aplauzele furtunoase ale celor de față președintele Sukarno a rostit cuvinte de salut în cinstea prieteniei sovieto-indoneziene, în cinstea păcii în întreaga lume.

La 25 februarie, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, și președintele Indoneziei, Sukarno, au continuat tratativele în problemele care prezintă interes pentru ambele părți. La tratative au participat A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., Djuanda, ministru prim al guvernului indonezian, Subandrio, ministrul Afacerilor Externe.

In seara zilei de 25 februarie, N. S. Hrușciov, președintele Sukarno și persoanele oficiale sovietice și indoneziene care îi însoțesc au asistat la un mare concert de muzică și dansuri din insula Bali.

Mișcare grevistă în Anglia

LONDRA 25 (Agerpres). — La Birmingham continuă greva celor 2.000 de muncitori de la uzina firmei „Hardy Spicer Limited", care fabrică piese de motor pentru 95 la sută din industria de automobile a Angliei. Greva a fost declarată la sfîrșitul săptămînii trecute în semn de protest împotriva concedierii ilegale a unui activist sindical.

Încetarea lucrului la această uzină se răsfrînge asupra a numeroase întreprinderi ale industriei de automobile. La 24 februarie au încetat lucrul din cauza lipsei de piese aproximativ 2.500 de muncitori la una din uzinele firmei „Ostin" din Birmingham și aproape 1.000 de muncitori la una din uzinele firmei „British Motor Corporation".

Continuă și greva celor aproximativ 5.000 de docheri și muncitori de la antrepozitele din portul Hull, declarată în sprijinul revendicărilor cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă. In prezent stau inactive în port 61 de nave.

Nelson Rockefeller pentru a întreține psihoza războinică a propus construirea unui adăpost anti-nuclear.

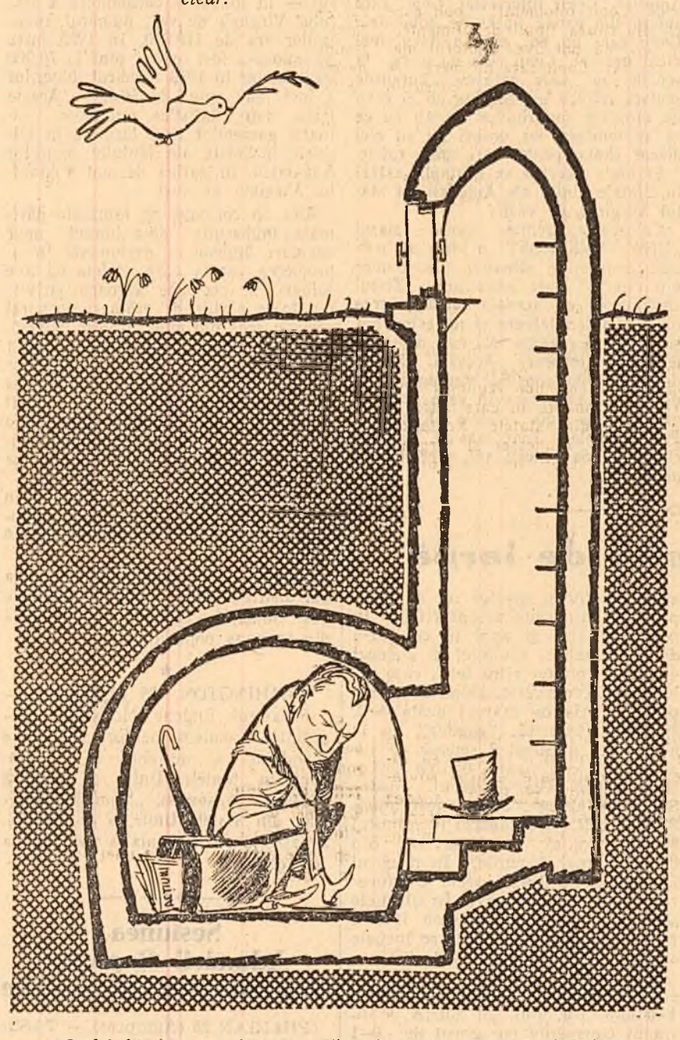

Ce fel de atacuri aeriene vrea să preîntîmpine mister Rockefeller !
(Desen de EUGEN TARU)

„Salvați Carnegie-Hall !"

NEW YORK 25 (Agerpres). Soarta Carnegie-Hall-ului, una din cele mai de seamă instituții culturale americane, a fost hotărîtă. In luna mai, după închiderea stagiunii de concerte, această clădire, care are 69 de ani de existență, va fi dărîmată. Din anul 1891, cînd a fost construită, această mare sală de concerte, a fost arena a numeroase triumfuri istorice în domeniul muzicii. Aici a dirijat marele Ceaikovski orchestra care-i interpreta operele. Aici au dat concerte și mulți alți muzicieni celebri.

Din momentul în care s-a anunțat dărîmarea renumitului Carnegie-Hall, amatorii de muzică au formulat repetate proteste categorice. Mulți dintre ei au adresat scrisori ziarelor, alții au organizat mici demonstrații și pichete în fața clădirii, cerînd ca această clădire istorică să nu fie dărîmată.

MOSCOVA 25 (Agerpres). — Ziarul „Izvestia" din 25 februarie publică o scrisoare primită la redacție din partea cetățeanului american Harold Joy Snider în care se spune : „Apelez la dv. pentru a salva Carnegie-Hall din New York. Proprietarul sălii Carnegie-Hall, un oarecare domn Robert Simon, multimilionar, căruia banii pe care îi are i se par totuși puțini, intenționează ca peste cîteva săptămîni să dărîme cunoscuta Carnegie-Hall și să amenajeze în locul ei un parc pentru staționarea automobilelor.

Din nefericire guvernul nostru privește cu indiferență acest lucru. Vă rugăm să salvați Carnegie-Hall în numele tuturor muzicienilor de pe glob.

Salvați Carnegie-Hall !".

„O gafă și o greșeală periculoasă"

LONDRA 25 (Agerpres).— Comentînd știrile despre acțiunile guvernului de la Bonn în vederea instalării de baze militare vest-germane în Spania franchistă, principalele ziare britanice condamnă planurile Bonnului. Alături de ziarul „Times", care consideră că intențiile Bonnului constituie „o gafă și o greșeală periculoasă", cotidianul „The Guardian" se referă la „stupiditatea de prim rang" pe care o reprezintă demersurile vest-germane.

„Am ajuns iarăși de unde am plecat — scrie comentatorul politic al ziarului „Daily Mirror". Ca și pe vremea lui Hitler, acum un sfert de secol, Franco pare să fi fost foarte binevoitor. Noua aviație, de data aceasta a lui Adenauer, nu a lui Goering, vrea spațiu spre a-și întinde aripile...

Ziarele anunță de asemenea că 130 de membri ai Camerei Comunelor au semnat o moțiune de protest în care cer guvernului englez să se opună instalării bazelor militare vest-germane pe teritoriul Spaniei.

PARIS 25 (Agerpres). — „Cercurile pariziene urmăresc cu o îngrijorare care nu poate fi trecută cu vederea discuțiile publice în legătură cu tratativele privind bazele germano-spaniole" — relatează din capitala Franței agenția vestgermană D.P.A.

O încercare de a împiedica destinderea încordării internaționale

Declarația Agenției T. A. S. S.

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS: In ultimele zile în presa străină au apărut știri potrivit cărora între guvernele R. F. Germane și Spaniei au loc tratative secrete cu privire la colaborarea militară. Este vorba îndeosebi de crearea de către Germania occidentală, pe teritoriul Spaniei, a unor baze pentru aviația militară și pentru lansarea rachetelor, precum și a unor baze pentru aprovizionarea Bundeswehrului. După cum subliniază presa țărilor occidentale, R. F. Germană este interesată să folosească teritoriul Spaniei deoarece această țară se află în afara sferei de acțiune a acordurilor de la Paris și, prin urmare, acolo se pot desfășura necontrolat și fără știrea aliaților pregătiri în vederea înzestrării Bundeswehrului cu cele mai noi tipuri de arme, personalul militar vest-german poate fi instruit în mînuirea acestor arme. Aceste știri au fost confirmate de reprezentanți oficiali ai unor țări vesteuropene. In ce privește explicațiile justificative date la Bonn și Madrid în această problemă, ele nu numai că nu dezmint cîtuși de puțin faptele care au devenit de notorietate publică ci, în fond, le confirmă.

In legătură cu aceasta agenția TASS este împuternicită să facă următoarea declarație :

Știrile cu privire la stabilirea unei colaborări militare între guvernele Adenauer și Franco trebuie să pună în gardă pe toți acei cărora nu le sînt indiferente destinele păcii. Cercurile guvernante din R.F. Germană fac încă un pas care duce la noi complicații în Europa și care creează dificultăți suplimentare în calea rezolvării problemelor internaționale urgente.

Guvernul sovietic a avertizat necontenit și continuă să avertizeze împotriva primejdiei funeste pe care o implică militarizarea R. F. Germane prin care sînt încălcate condițiile capitulării necondiționate a Germaniei și acordurile cvadripartite interaliate al căror țel este asigurarea dezvoltării democratice pașnice a națiunii germane și excluderea dezlănțuirii unor noi războaie sîngeroase de către militariștii germani.

În prezent există dovezi mai mult decît suficiente că declarațiile despre dragostea de pace făcute cu dărnicie de guvernul Adenauer în perioada elaborării acordurilor de la Paris și admiterii R. F. Germane în N.A.T.O. nu au avut alt scop decît să camufleze adevăratele planuri ale militariștilor germani, și să liniștească opinia publică din țările occidentale.

De cîtva timp se observă că și cadrul N.A.T.O. a devenit prea îngust pentru clica militaristă vest-germană care are vaste planuri proprii, lucru dovedit din nou de stabilirea colaborării militare între R.F. Germană și Spania.

Tratativele cu privire la colaborarea militară între cele mai reacționare state din Europa dovedește că guvernul R.F. Germane este nevoit să caute sprijin pentru politica sa aflată în contradicție cu interesele păcii la un regim care este o progenitură a nazismului hitlerist și a fascismului italian. Înțelegerea din culise între Germania occidentală și Spania franchistă reînvie involuntar în memorie faimoasa axă „Berlin—Madrid", alianța militară dintre Hitler și Franco.

Cîrdășia militară dintre R.F. Germană și Spania franchistă este considerată în Uniunea Sovietică ca o încercare a cercurilor vest-germane dintre cele mai războinice și reacționare de a împiedica destinderea încordării internaționale, realizarea unui acord între Est și Vest, crearea bazelor unei păci trainice și securității popoarelor. Această cîrdășie subliniază din nou necesitatea imperioasă ca toți acei care sînt cu adevărat interesați în întărirea păcii să întreprindă acțiuni comune împotriva uneltirilor militariștilor vest-germani și măsuri care să asigure realizarea unei înțelegeri cît mai grabnice în problema dezarmării generale și totale și a reglementării pașnice cu Germania.

La Amsterdam

Seară de muzică românească

AMSTERDAM 25 (Agerpres). — Comitetul de prietenie Olanda — R. P. Română a organizat în sala Muzeului Municipal din Amsterdam o seară de muzică românească populară și clasică.

Cu acest prilej au fost prezentate filmele „Valea Oltului" și „Scurtă istorie".

Cum va arăta colhozul „Octombrie Roșu" în anii viitori

La o adunare generală a membrilor colhozului „Octombrie Roșu" (regiunea Kirov din R.S.F.S.R.) s-a hotărît ca în viitorii 7–10 ani toți membrii acestui artel să fie mutați din 130 de sate mici în opt mari noi așezări de tip urban. Colhozul „Octombrie Roșu", pe care îl conduce de 36 de ani Piotr Prozorov, de două ori Erou al Muncii Socialiste, este unul din cele mai mari din U.R.S.S.

Planul de perspectivă adoptat de membrii colhozului „Octombrie Roșu", prevede construirea de case cu parter și etaj sau parter și trei etaje, cu tot confortul modern. Fiecare familie va primi un apartament, numărul camerelor urmînd să fie stabilit în funcție de numărul membrilor familiei. Colhoznicii vor beneficia fără plată de toate serviciile comunale. In așezări vor fi construite școli-internat, case de cultură, cinematografe, cantine, magazine, vor fi amenajate grădini și parcuri.

SCURTE ȘTIRI

PRAGA. La 24 februarie la Praga a început o consfătuire de două zile a lucrătorilor științifici în problemele dezvoltării producției agricole. La consfătuire a luat cuvîntul Antonin Novotny.

TBILISI. La 25 februarie după o vizită de două zile în Gruzia, grupul de deputați ai Adunării Naționale Franceze condus de Jacques Chaban Delmas a plecat cu avionul la Moscova.

PARIS. La 25 februarie președintele Republicii Franceze, De Gaulle, a început o călătorie de patru zile prin regiunile de sud ale Franței.

RABAT. Un comunicat dat publicității la Rabat anunță că la începutul lunii mai președintele Indoneziei, Sukarno, va face o vizită în Maroc.

NICOSIA. In după-amiaza zilei de 24 februarie s-a anunțat oficial reluarea tratativelor la Nicosia dintre Julian Amery, subsecretar de stat al Ministerului Coloniilor al Marii Britanii, și reprezentanții guvernului cipriot, arhiepiscopul Makarios și dr. Kuciuk.

CARACAS. Camera deputaților din Venezuela a adoptat în unanimitate o rezoluție prin care sprijină lupta dreaptă a poporului panamez pentru recunoașterea drepturilor sale asupra Canalului Panama. Arătînd că Statele Unite încalcă suveranitatea statului Panama, Camera deputaților cheamă toate parlamentele din America Latină să se alăture acestei rezoluții.

HAVANA. Intr-un discurs televizat, Fidel Castro, primul ministru al Cubei, a anunțat că creditul de 100.000.000 dolari acordat de U.R.S.S. Cubei va fi folosit pentru industrializarea țării. In primul an se va pune accentul pe construcția de uzine siderurgice urmînd ca ulterior programul să cuprindă și industria chimicalelor, extracția minereurilor, agricultura și creșterea vitelor.

Orientul s-a trezit

Ziarele „Pravda" și „Izvestia" din 25 februarie publică un articol consacrat vizitei lui N. S. Hrușciov în India, Birmania și Indonezia. Articolul, pe care-l reproducem mai jos, cu unele scurtări, este semnat de ziariștii sovietici **A. Adjubei, I. Jukov, L. Ilicev, V. Lebedev, P. Satiukov, O. Troianovski, M. Harlamov** *care îl însoțesc pe N. S. Hrușciov în călătoria sa.*

O cale lungă

Am scris aceste rînduri foarte departe de casă, de Moscova, de tot ce este obișnuit și drag inimilor noastre. Ne-am început articolul în înfierbîntata Surabaya, pe coasta de est a insulei Java, și l-am terminat pe mica și splendida insulă Bali.

De mai bine de o oră cade o ploaie tropicală, iute și zgomotoasă. Ea transformă străzile în piraie, acoperișurile caselor — în cascade, iar cerul pare un ocean cenușiu în furtună, căruia, se știe, nu-i este milă de oameni.

Insula Java este foarte frumoasă, foarte frumoasă este și insula Bali, unde am sosit cu avionul, cam la o oră după plecarea din Surabaya. Deasupra piscurilor înalte ale munților se rotesc nori amenințători, uneori însă ei nu sînt decît spirale de abur sulfuros înfierbîntat. In Indonezia există mulți vulcani nestinși. Am fost în apropierea unuia dintre ei, pe insula Java. Craterul acestui vulcan — care poartă numele de Kavu ratu — se află la înălțimea de 1830 m. Privind în jos, de pe coama acestui crater, ai impresia că sub tine se află pilnia unei bombe de mii de tone, că pe fundul ei clocotește, respiră, oftează, duduie o masă alb-cenușie, ce seamănă cu suprafața unui lac salin secat.

Pe insula Bali, Nikita Sergheevici Hrușciov a fost întîmpinat de cîteva zeci de tineri și tinere îmbrăcate în vestminte străvechi, care s-au păstrat aici din vremuri imemoriale. Această insulă este o „rezervație" a religiei induiste, a obiceiurilor și moravurilor legate de ea. Oamenii trăiesc aici după principiul obștei, iar satele lor par a fi mici state, ce-i drept, fără pază de frontieră. Fetele poartă îmbrăcăminte foarte viu colorată : fustele pestrițe sînt uimitor de frumoase și cu gingașe nuanțe de culori. Pe cap, ele poartă coroane de aur, lucrate cu multă măiestrie, iar în mîini țin cupe cu petale de trandafir și ierburi parfumate. Tineri vînjoși țin în mîini sulițe impodobite cu pene și ierburi. La spate, ei poartă străvechile paloșe kris. Acest paloș reprezintă sufletul și inima omului. Fiecare tînăr este dator să-și păzească paloșul, să-l ungă în fiecare an cu o otravă specială, pentru ca paloșul să nu-și piardă forța. El este dator să-l poarte cu dinsul și să-i simtă în permanență atingerea.

Aceasta este Indonezia. Pînă acum ziariștii sovietici care îl însoțesc pe președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Nikita Sergheevici Hrușciov, în această lungă și grea călătorie prin țările Asiei, au mai vizitat împreună cu el India și Birmania. N. S. Hrușciov urmează să se mai întoarcă la Calcutta, iar apoi să plece în Afganistanul vecin și prieten.

O cale lungă ! Cu avioanele și automobilele s-au și parcurs peste 15.000 km. Delhi și Suratgarh, Calcutta și Rangoon, Djakarta, Bogor, Bandung, Djokjakarta, Surabaya, insula Bali. Și aceasta în numai două săptămîni de călătorie. Iată ce înseamnă secolul al XX-lea. Iată viteza lui, care reduce distanțele, care apropie popoarele și continentele.

Tașkentul ne-a întîmpinat pe neașteptate în chip rusesc — cu un covor alb de zăpadă. India — cu o dogoare uscată, prăfuită. Pămîntul ei, asemenea stepei în luna august, jinduia după ploaie.

La noi, toți cunosc cuvîntul scurt „Bhilai". Dar acesta nu este numai un gigantic combinat. Numele de Bhilai îl poartă și o mică așezare, părăsită de oameni și lăsată ca amintire generațiilor viitoare. Poate că după zece sau o sută de ani acolo vor sosi turiști, iar ghizi vorbăreți, cu vești nicul lor indicator în mînă, le vor arăta cîteva căsuțe aplecate într-o parte, pentru ca apoi să le atragă atenția asupra uriașului combinat siderurgic situat în imediata apropiere. Acest combinat, construit cu ajutorul Uniunii Sovietice, a și dat naștere, în jurul său, unui oraș cu case și căsuțe moderne, în care s-au mutat în decurs de vreo cinci ani peste 100.000 de oameni.

In jurul combinatului mai există destule barăci întunecoase și joase, unde oamenii trăiesc în strîmtoare și incomod. Dar pînă și aceste barăci sînt incomparabil superioare jalnicelor cocioabe ale minerilor chilieni sau ale țăranilor bolivieni. Ne amintim de cuvintele pline de grijă ale lui Nikita Sergheevici despre felul cum trebuie construite casele în dogoarea Bhilai-ului : trebuie ca zidurile caselor să oprească atacurile inversunate ale soarelui, pentru ca oamenii, întorcîndu-se de la furnale și cuptoare Martin, să se poată odihni și prindă puteri.

In mod deosebit ne-au impresionat oamenii, chipul lor, ochii lor, mișcările și starea lor de spirit, în clipele în care, în mase de milioane, întîmpinau și salutau pe un rus, pe șeful guvernului măreței și puternicei patrii a poporului muncitor, pe Nikita Sergheevici Hrușciov.

Ne amintim de un amănunt mărunt, dar semnificativ. Pe insula Bali, de-a lungul șoselei pe care înainta coloana de mașini, tineri și tinere aruncau o ploaie de petale asupra mașinii în care călătoreau președintele Sukarno și Nikita Sergheevici Hrușciov. Șoferului îi era greu să vadă drumul din cauza acestei ploi multicolore și parfumate. Atunci el a pus în funcțiune ștergătoarele de parbriz, îndepărtînd petalele roze și albastre care-i împiedicau vederea.

De ce pe drumurile Indiei, Birmaniei, Indoneziei au ieșit milioane de oameni ?! Care au fost preocupările ce l-au îndemnat la un drum atît de lung pe Nikita Sergheevici Hrușciov, care l-au rupt de la alte treburi importante pentru a face această călătorie anevoioasă și lungă ?

Cu ochii proprii

Sentimentul ce se naște în sufletul călătorului care vede cu proprii săi ochi țările Asiei de sud-est, este deosebit de complex. In țara noastră se citește mult despre India, Birmania și Indonezia. Unii dintre autorii acestui articol au mai fost pe aci. Dar ceea ce vezi te zguduie de fiecare dată. Evoci fără să vrei eleganta și zgomotoasa arteră Picadilly din Londra, bulevardul Champs Elysées din Paris, străzile curate și plăcute din Amsterdam și Haga. Cîte bogății din cele mai diferite nu au fost transportate de aci spre capitalele europene în decursul dominației de secole a colonialismului : aur și argint, fildeș și pietre scumpe ! Și nu numai atît. Pot fi oare enumerate sau măcar evaluate toate bogățiile jefuite, duse de aici spre țările de peste mări ? !

Oricine vine pentru prima oară în oricare din țările Asiei rămîne uimit de numeroasele contraste. In fața ochilor ți se perindă într-un lung șir palatele și templele care te uimesc prin frumusețea lor, creații minunate ale geniului și muncii omului. Dar nu poți privi fără durere în suflet, nevoile și lipsurile în care se zbat milioane de oameni, care nu au un acoperiș deasupra capului, nu au nici măcar un pumn de orez.

Se naște întrebarea : de ce ? Nu se poate ca oamenii de aci să nu vrea să muncească cu sîrguință. N-au secat doar posibilitățile acestui ținut îmbelșugat.

In istoria omenirii au fost numeroase tragedii. Cînd privești ruinele Acropolei din Atena sau ale Colisseului din Roma îți vin în minte tablourile sinistre ale robiei, ale luptelor de gladiatori. Dar imaginați-vă nu tragedia cîtorva sute sau mii de oameni, ci a sute de milioane sortiți foametei, morții, mizeriei și subjugării spirituale. Acesta e colonialismul.

Chiar și astăzi, după mai bine de 10 ani, cînd guvernele și popoarele țărilor eliberate de sub jugul colonialist depun mari eforturi pentru a scăpa de mizerie, pentru a da oamenilor de lucru și a le oferi un adăpost, pentru a da copiilor posibilitatea de a învăța, pentru a vindeca pe cei suferinzi și a asigura existența celor bătrîni, chiar și acum se văd cicatricele adînci ale unui trecut îngrozitor. Colonialismul nu numai că prăda țările dependente, dar le și asuprea din punct de vedere politic și spiritual. Colonialiștii călcau în picioare cu brutalitate demnitatea omenească, inventînd legenda infamă despre inferioritatea raselor galbenă și neagră, distrugeau viața lor națională de stat, nimiceau gîndirea liberă, profanau cu cinism cele mai vechi culturi ale lumii.

Străbătînd drumurile acestor țări, vezi sate vechi de secole, vezi țărani trudind pe ogoare cu săpăligi și pluguri de lemn, folosite din moși-strămoși. Și pe neașteptate apar alături, ca o vedenie din alt secol, aci un palat luxos, acolo vile confortabile cu aer condiționat și cu oglinzile albastre ale piscinelor.

Ne amintim cum în zilele primei sale călătorii în India, Nikita Sergheevici Hrușciov, văzînd aceste palate, le-a spus indienilor :

— Toate acestea au fost durate prin munca părinților voștri ! E sigur că fiecare piatră a fost stropită de sudoarea și sîngele unor oameni care se adăposteau ei înșiși în cocioabe sărăcăcioase, pe cînd în palate huzureau jefuitorii distinși.

Ne amintim și de altceva. La un moment dat, mașina cu oaspeții sovietici s-a oprit lîngă un grup de cocioabe dărăpănate, în fața cărora ședeau oameni virstnici, istoviți, înconjurați de o mulțime de copii în pielea goală. Privindu-i, Nikita Sergheevici a spus :

— Aceasta este moștenirea Indiei coloniale. Sîntem încredințați că în curînd India independentă va deveni cu totul alta — bogată și înfloritoare. Vă dorim din suflet să fie așa.

Au trecut mai bine de 4 ani de atunci. Acum în fața ochilor sovietici apare un tablou nou : al Indiei, Birmaniei și Indoneziei de astăzi. Economia națională se dezvoltă, se construiesc uzine și centrale electrice, cresc orașe noi.

Cucerind independența politică, popoarele Indiei, Birmaniei și Indoneziei își întăresc independența economică, deoarece, după cum a remarcat pe bună dreptate N. S. Hrușciov, acesta este, în ultimă instanță, lucrul cel mai important.

Pînă nu de mult țările Asiei mai erau privite de guvernele trufașe ale unor țări europene ca o îndepărtată curte dosnică a lumii, ca o regiune sălbatică, în care trăiesc oameni lipsiți de voință și înapoiați, oameni de care nici nu trebuie să se țină seamă.

Imperialiștii presupuneau că „ordinea" stabilită de ei în zilele cînd „marea politică" se făcea în capitalele europene, ar fi de neclintit, eternă. Li se părea că viața independentă a unor țări atît de mari ca China, India, Indonezia și altele s-a oprit pentru secole întregi, că minunatul și harnicul popor de pe insulele arhipelagului Malaya va lîncezi veșnic sub călcîiul unui mănunchi de colonialiști olandezi. Li se părea că bogățiile din țările Asiei, înrobite de ei, se vor scurge fără încetare, într-un șuvoi abundent, spre metropole.

Cită dreptate avea marele Lenin cînd spunea că va sosi timpul cînd India, China și alte țări din Orient vor scutura jugul colonialiștilor și vor deveni libere și independente, vor hotărî în mare măsură destinele lumii. Și iată că acest timp a sosit.

Continentul asiatic se transformă într-o puternică zonă a păcii. Țările Asiei luptă cu perseverență și dîrzenie pentru pace. Astăzi capitalele europene nu mai le indică ce trebuie să facă și cum trebuie să procedeze. Nu, astăzi aceste țări își stabilesc singure politica și cer pe bună dreptate ca nimeni să nu decidă pentru ele în problemele mondiale care se referă într-un fel sau altul la destinele lor.

Am participat la ședința parlamentului Indiei, cînd a vorbit Nikita Sergheevici Hrușciov. El a vorbit despre politica de pace a Uniunii Sovietice, despre lupta pentru pace și membrii parlamentului indian l-au aplaudat cu căldură, pentru că ceea ce a vorbit el le-a fost pe înțeles și apropiat. Ei n-au așteptat altfel de discurs de la șeful guvernului Uniunii Sovietice — în fața lor vorbea un prieten care reprezenta țara cea mai iubitoare de pace. Și ei au salutat în persoana lui un prieten credincios al Indiei independente — Uniunea Sovietică.

In viața popoarelor din Răsărit ultimul deceniu poate fi asemuit cu secole, din cauza înaintării lor impetuoase, a profunzimii transformărilor sociale.

Astăzi nimeni nu poate face abstracție de rolul important al țărilor din Orient în soluționarea problemelor mondiale.

— In perspectiva apropiată a istoriei, a spus N. S. Hrușciov în parlamentul Indiei, vedem că vor veni vremuri cînd statele Asiei, care mai ieri se aflau în starea unor colonii asuprite, vor intra în rîndul statelor avansate ale lumii în ceea ce privește nivelul de dezvoltare al economiei lor naționale și al culturii. Ca Prometeu descătușat, popoarele Asiei își îndreaptă umerii puternici și încep să construiască o viață nouă. Astfel a definit Nikita Sergheevici, în mod pregnant și profund, esența proceselor ce se petrec azi în majoritatea țărilor din Asia.

Despre ce amintesc pietrele Borobudurului

Președintele Sukarno l-a invitat odată pe Nikita Sergheevici Hrușciov să viziteze un monument străvechi al civilizației indoneziene, excelent păstrat — templul de la Borobudur, zidit din piatră în cinstea lui Buda. Soarta acestui monument este într-adevăr uluitoare. Construit în secolul al VIII-lea al erei noastre, el a fost sortit una din marile minuni ale lumii — chiar și astăzi cei mai buni arhitecți și constructori din lume ar putea să invidieze arta creatorilor anonimi ai acestui templu. Dar iată ce este deosebit de interesant : istoria a evoluat în așa fel încît templul a fost uitat undeva prin junglă, oamenii n-au mai știut de el. Pe uriașele turnuri și-au făcut cuib păsările, pe treptele de piatră călcau cu pași prudenți fiarele. Un strat subțire de mucegai verde asemenea penicilinei salvatoare și unui fileu de protecție a învăluit chipurile minunatelor statui. Așa cu trecut secolele unul după altul. Și într-o zi templul a fost redescoperit de către om. Templul nu mai este folosit de mult, intenția inițială a constructorilor și-a pierdut însemnătatea, dar monumentul te farmecă prin măreția lui, amintind contemporanilor că în acele timpuri, cînd multe țări ale Europei occidentale trăiau încă în ignoranță, aici, în Asia de sud-est, se găsea în plină înflorire gîndirea creatoare a constructorilor și a artiștilor. Pe drum spre Borobudur, ministrul Învățămîntului și Culturii din Indonezia, Prijone, a spus unuia dintre noi :

— Nu vreau să ne lăudăm, nu vreau să spunem că noi am fost primii. Ne doare însă cînd citim în cărți batjocuri și atacuri la adresa noastră, cînd se susține că floarea civilizației ne-ar fi fost adusă de peste ocean. Îmi amintesc că în 1946 am citit o carte despre Indonezia, editată în Statele Unite. Închipuiți-vă numai ce scria acolo. „Indonezia se află în pragul civilizației" — adică cum ? Colonialiștii tot timpul ne impuiau capul, fiți recunoscători că vă apropiem de civilizație. Noi însă știm prețul sifilizației lor. Ministrul a subliniat cu asprime și durere : sifilizație. Și cîtă durere ascuțită și cît protest vehement împotriva faptelor colonialiștilor, cuprindea acest cuvînt !

(Continuare în numărul viitor)

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București. Piața „Scînteii". Tel. 17,60,10, 17,60,40. 17,61,00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"